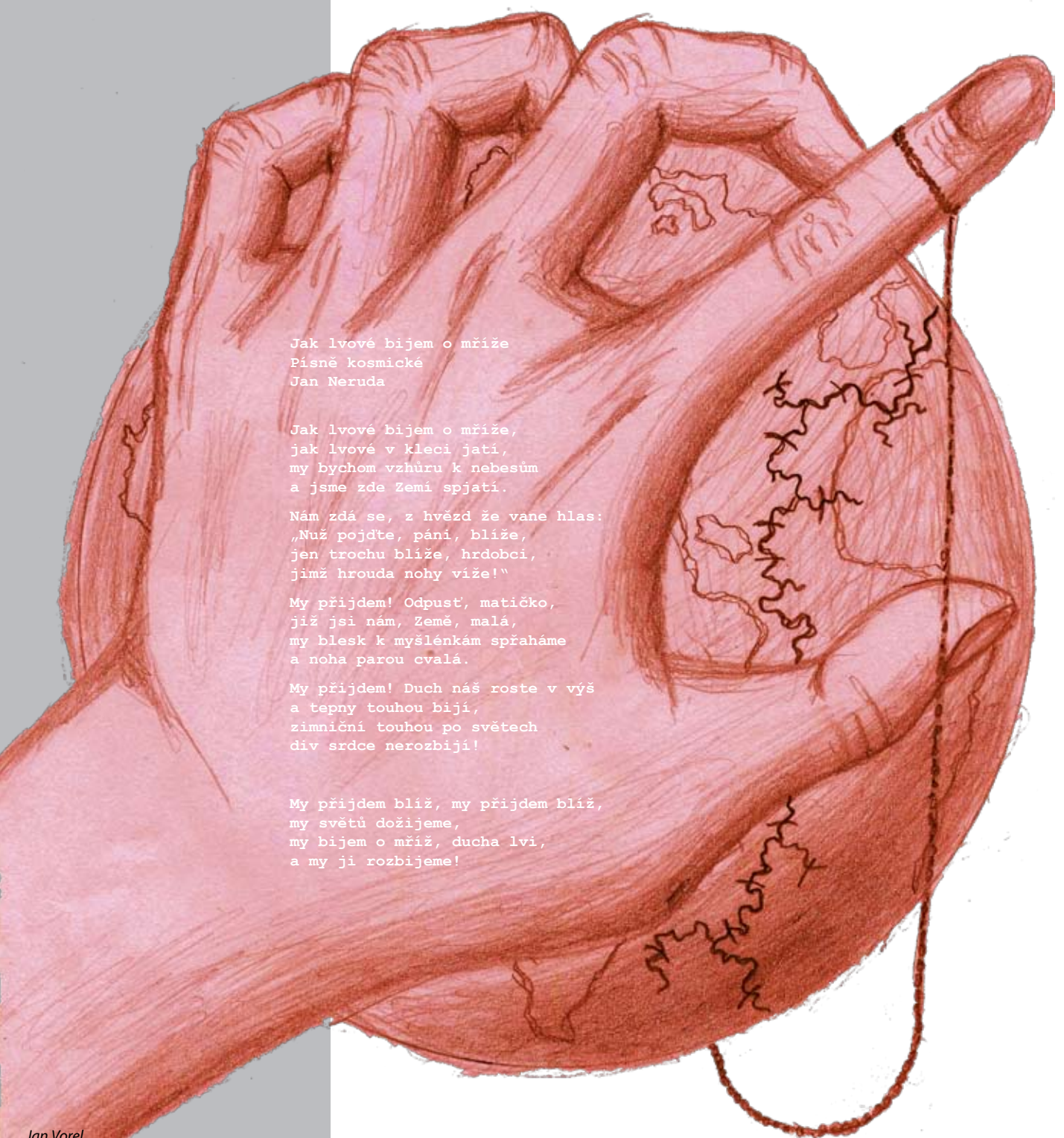

Školní noviny

Občasník Základní školy, Příbram II, Jiráskovy sady 273

Jak lvové bijem o mříže
Písně kosmické
Jan Neruda

Jak lvové bijem o mříže,
jak lvové v kleci jati,
my bychom vzhůru k nebesům
a jsme zde Zemí spjati.

Nám zdá se, z hvězd že vane hlas:
„Nuž pojdte, páni, bliže,
jen trochu bliže, hrdobci,
jimž hrouda nohy víže!“

My přijdem! Odpust', matičko,
již jsi nám, Země, malá,
my blesk k myšlénkám spráháme
a noha parou cvalá.

My přijdem! Duch náš roste v výš
a tepny touhou bijí,
zimniční touhou po světech
div srdce nerozbijí!

My přijdem blíž, my přijdem blíž,
my světů dožijeme,
my bijem o mříž, ducha lvi,
a my ji rozbijeme!

Úvodník

Ahoj lidi,

jmenuji se Natálie a známe se již z minulých čísel školních novin. Právě teď vám píšu úvodník, coby nová šéfredaktorka. S členy redakční rady jsme se shodli, že zajímavým tématem, o kterém si v tomto čísle budete číst, je BUDOUCNOST.

Nad svojí budoucností se zamýšlíme všichni. Někdy jenom letmo (co budu dělat o víkendu, jaké bude zítra počasí), anebo o ní přemýšlíme hlouběji. Napadá nás, jak bude náš život vypadat za 20-30 let a jak se do něj zařadíme.

Přemýšlela jsem nad svou budoucností a napadlo mne, jak o ní asi přemýšleli mí předkové. Např. prababička, která prožila jako mladá 2. světovou válku a později znárodnění majetku. Babička a děda, kteří se koukali na vjezd sovětských tanků a prožili své mládí v komunistickém režimu. Mamka, která v Praze prožívala 17. listopad (sametovou revoluci). Ti všichni, tak jako my teď, měli určité představy o budoucnosti a jen oni vědí, jestli se naplnily. Nás to čeká a uvidíme, co bude za 20 let. Proto jsou v tomto čísle články o budoucnosti, tak jak si ji představujeme my - mladá generace.

Věřím, že se nad naším časopisem pobavíte a některé články Vás inspirují k tomu, abyste se také vy zařadili do našeho redakčního kolektivu. Budu se na vás těšit.

Natálie Vorlová, VIII. A

Končí další etapa rekonstrukce školy

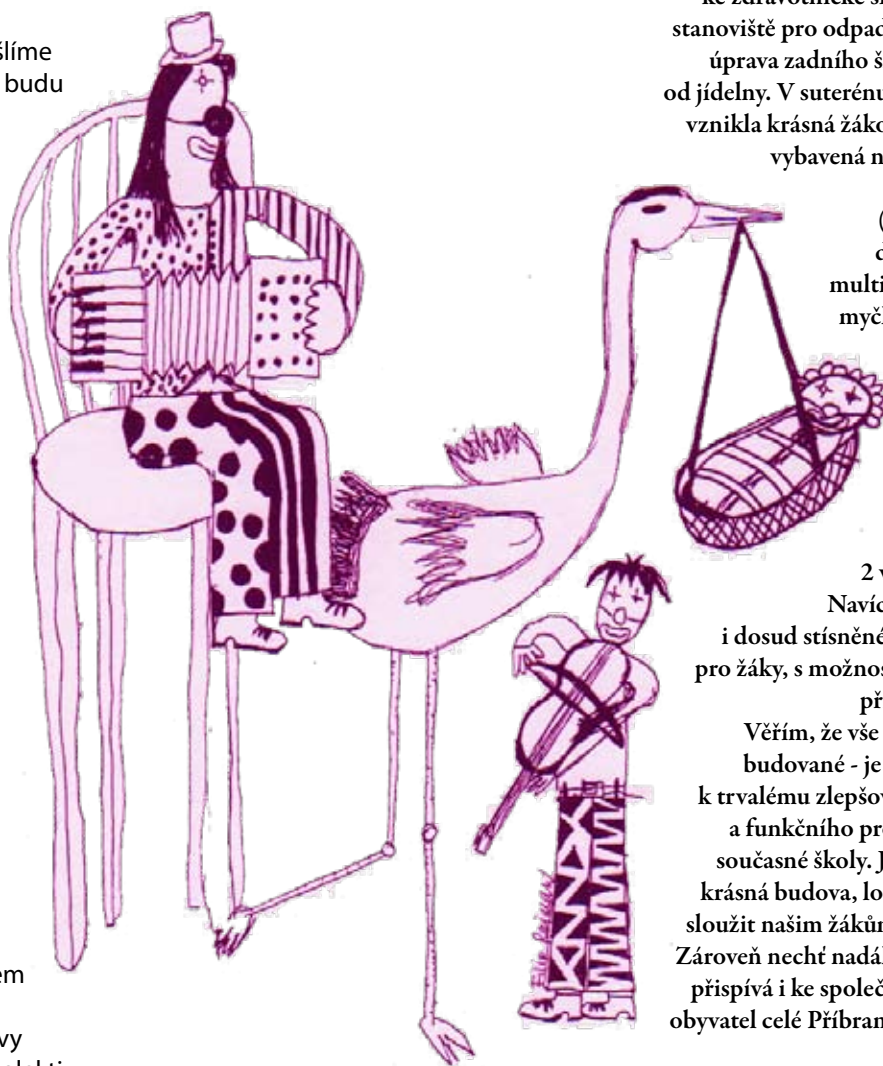
Do konce roku 2009 nám bude předán zrekonstruovaný druhý úsek školního suterénu. Byly dokončeny následné terénní úpravy v předzahrádce směrem ke zdravotnické škole, přemístění stanoviště pro odpadový kontejner a úprava zadního školního vchodu od jídelny. V suterénu samotném pak vznikla krásná žákovská kuchyňka, vybavená nejmodernějšími technologiemi (vestavěné varné desky, digestoře, multifunkční trouby, myčka, chladničky).

Radost máme též z nové keramické dílny, jejíž součástí jsou 2 hrncířské kruhy a 2 vypalovací pece.

Navíc bude rozšířeno i dosud stísněné šatnové zázemí pro žáky, s možností eventuálního přístupu ze Zátíší.

Věřím, že vše - námi společně budované - je velkým krokem k trvalému zlepšování estetického a funkčního prostředí celé naší současné školy. Jsem rád, že tato krásná budova, loni stoletá, může sloužit našim žákům ke vzdělávání. Zároveň nechť nadále velkou měrou přispívá i ke společenskému životu obyvatel celé Příbrami a jejího okolí.

Mgr. Miloš Příbyl, ředitel školy

Redakční rada Školních novin

Šéfredaktorka: Natálie Vorlová, VIII. A

Redaktor
anglických listů: Štěpán Valter, VII. A

Ilustrace: Jan Vorel, VIII. A

Redaktorky
a redaktoři:

Alžběta Holá, IX. A
Denisa Janů, IX. A
Pavlaína Králíčková, VI. B
Jakub Hron, VIII. A
David Šimáček, VIII. A
Kamil Chvátal, VII. A

Výtvarná stránka
časopisu:

Jan Liška

Vedoucí RR:

Jaroslava Fousová

(Ptáky budoucnosti nakreslily děti ze školní družiny)

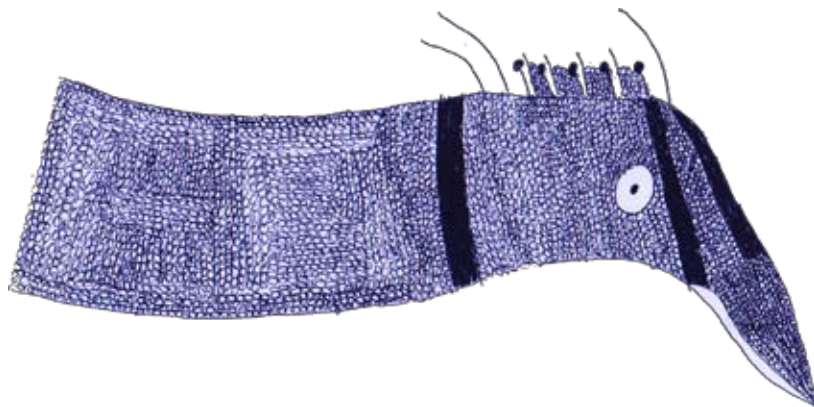

Naše budoucnost

Co z tebe jednou bude

Tuhle větu u nás v rodině slyším často. Ale rád se jí chci vyhnout, což tak lehce nejde, pokud se člověk nechce učit. Tahle věta často končí slovy – ty půjdeš k lopatě nebo půjdeš počítat trubky na stavbu. Ale já jsem měl jiný sen, lepší než stát v mrazu na stavbě a počítat trubky jak pako. Kdybych chtěl v životě pořád počítat, stal bych se matematikem, což je mi proti srsti. Můj sen byl, že budu uměleckým kovářem. Moji rodiče s tím plně souhlasili, ale zbytek

Přemýšlel jsem, co by mě ještě tak bavilo. Přišel jsem na zdravotníka. To se líbilo jak rodičům, tak zbytku rodiny až na dědu, bývalého hasiče, který chtěl mít ze svého vnuka hrdinného hasiče, jako byl on. Jako malý jsem si hrozně rád prohlížel jeho medaile za záchranu lidských životů. Já bohužel k tomuto povolání zrovna láskou nezahořel, což mu bylo líto, ale nakonec mě pochopil. Jsem za to hrozně rád.

rodiny byl proti, prý že mě toto povolání neuživí. Já mám jiný názor. Myslím si, že uměleckých kovářů je v Čechách málo. Zvažoval jsem všechna pro a proti, a protože škola je daleko od domova a dojíždění každé ráno by bylo dosti náročné, smířil jsem se s tím, že se moje cesta bude ubírat jiným směrem.

Chci být zdravotním záchranářem. Zdá se mi to jako splnitelný sen, protože mám podporu rodiny a to je pro mě plus. Takže na otázku, co z tebe jednou bude, mám jasnou odpověď. Zdravotní záchranář.

Jan Kroupa, IX. A

Kudy kam?

Čím jednou můžeš být?

Hanka Huang, IX. A

Chtěla bych být kadeřnicí.
Budu jim vytvářet jen ty nejhezčí účesy,
který znám a který jim sluší.
Protože chci, aby věděli, že úsměv sluší každému.

Chtěla bych být kuchařkou.
Budu lidem vařit největší dobroty z celého světa.
Protože chci, aby se cítili šťastně a spokojeně.

Chtěla bych být módní návrhářkou.
Budu navrhovat různé šaty a v různém stylu.
Protože chci, aby každá holka byla ještě krásnější.

Chtěla bych být tlumočnickem.
Budu překládat všem lidem, kteří něčemu nerozumějí.
Protože chci, aby každý rozuměl každému.

„Konečně je to
možná věc, že
jednou něčím
budu...“ (F. Gellner)

aneb Kudy kam?

Konečně je to možná věc,
že jednou něčím budu.
Třeba pěvec,
a zpívat budu.

Chceš studovat práva?
Být za váženého pána,
před soudem se naparovat,
vinné lidi obviňovat.

Je libo být uklízečka?
To bude pěkná makačka,
všude čisto, všude bílo,
tak makej za pár šupů vílo.

Modelka, pro holky práce lákavá,
budeš holka zmalovaná a vyhublá.
V branži se moc neohřeješ,
pokud trochu přibereš.

Co režisér a režírovat,
herce hezky kočírovat.
Pak kouknout na film svůj,
řekneš si, jsi dobrej, jsi cool.

Máš-li rád dějepis,
Historik, toť práce tvoje.
Prohlížet si starý spis,
či obdivovat české kroje.

Lékař všechno ví a všechno zná,
velké vzdělání ovšem má.
Dostává-li dobrý plat,
nemusí suchý chleba polykat.

Já však nejasno stále mám,
udělám snad gymnázium,
a když získám dobrý um,
budu vědět kudy kam.

Denisa Janů, IX. A

Naše budoucnost

Až já budu...

Takto svoji budoucí rodinu vidíme my, sedmáci

budu chodit do práce a starat se o děti. Budu mít auto a vlastní byt, ve kterém

Až já budu táta,

tak budu spolehlivější a hodnější, nebudu bít děti svoje ani jiné

tak svému dítěti představím jeho chůvu (babičku), aby ji poznal a nebral za cizí, a já budu slavit s tchýní, švagrem, švagrovou, mým strejdou, jeho strejdou, mojí mámou a mým tátou. Budou mi gratulovat, že jsem novým tátou.

S manželkou mu připravíme výbavičku, postýlku, hračky a spoustu dalších věcí. Kdyby měl hlad, tak mléko a kdyby se nudil, tak i dudlíka. To dítě bude pro mě všechno, budu ho mít radši než všechno ostatní

tak se budu starat o svoje dítě, budu si ho hýčkat, budu ho učit mluvit, budu ho přebalovat, budu ho krmit, budu ho učit chodit, budu s ním chodit k doktorovi a budu mu dávat lásku.

budu chodit do práce a starat se o děti. Budu mít auto a vlastní byt, ve kterém bude bydlet má rodina. Budeme s mámou vychovávat děti a připravovat je do školy.

bude bydlet má rodina. Budeme s mámou vychovávat děti a připravovat je do školy.

Až já budu máma,

tak budu nejšťastnější člověk, protože se o děti ráda starám a mám je moc ráda.

tak se budu strašně moc starat o své děti. Budu jim ve všem pomáhat a budu jim čist. Moc se těším, ale budou to velké starosti, ale já to zvládnu. Koupím jim mazlíčka a budu je chránit, aby jim nikdo neublížoval.

tak se budu starat o děti a o mého muže, budu pracovat, uklízet, vařit, chodit pro děti do školky, budu jim dělat do školy svačinu. Budu si s nimi hrát, budu s nimi chodit k doktorovi, chci, aby byly zdravé.

tak budu pro svoje děti příkladem, nebudu je mlátit za nějakou kravinku, ale řeknu jim, že se to nesmí. Nebudu je trápit hladem, nebudu je rozmazlovat, nebudu je nechávat hodně dlouho samotné doma.

Moje nová rodina aneb můj perný den

Budík. Chce se mi spát, ale nemůžu. Mám toho dnes hodně na práci. Nejdřív musím odvést čtyřletého syna do dětského vzdělávacího centra a pak mou dvanáctiletou dceru do studijního a školícího centra. Do jedenácti musím přijít do práce. Přeobjednám nějaké pacienty. Na dnešek mám objednáno jen osm lidí. Mám problémy s mou kolegyní, která v mé ordinaci dělá sestru. Zase nepřišla do práce. Už budu psát třetí inzerát „hledám zdravotní sestru do stomatologické a ležrové kliniky.“

Tak, konečně mám po práci. To ještě stihnu vyzvednout děti. Doufám, že naše pomocnice v domácnosti Ofélie, došla pro oblečení do čistírny. Snad se jí zase v půli cesty nevybily baterky. Ale TUR (technická údržba robotů), by si s tím věděla rady. Cestou nakoupím jídlo a doma uvařím večeři. Manžel bude mít doma schůzku s kolegy z práce. To budu zase uklízet. Před chvílí jsem se videokonferenčně spojila s mými rodiči, kteří jsou na dvouměsíční dovolené na Himalájích. Bydlí v hotelu pod vodou. Mamka se mě ptala, co brácha, ale jak to mám vědět, když se už půl roku neozval. Jediné co o něm vím je, že vydal zase novou knihu. Mamka si myslí, že je tam moc mladšího Viewegha, ale mně se jeho knihy líbí. Bavili jsme se o také mém mladším bráchovi, který slézá hory v Himalájích a za měsíc přijede domů, už se těším. Manželova schůzka skončila (konečně), děti spí a já můžu jít taky. Ještě že je zítra víkend a odlétám s rodinou na čtrnáctidenní poznávací výlet do Vesmíru.

Tak takhle nějak by mohla vypadat za třicet let moje nová rodina, anebo taky ne.

Už víte, jak bude vypadat ta Vaše?

Natálie Vorlová, VIII. A

Kuchařem nebo učitelem?

Jan Liška

Tak jako dnes mnozí z žáků na základní škole i já jsem kdysi stál před těžkou životní volbou – vybrat tu správnou střední školu. Na základní škole jsem ne vždy patřil k premiantům třídy. Časté nemoci a nezáměr o některé předměty způsobily to, co se dalo později i čekat. I když můj zájem o výtvarný obor nebyl vůbec zanedbatelný, na střední uměleckou školu jsem nakonec přijat nebyl.

Rozhodl jsem se tedy vydat vstříc oboru zdánlivě jinému. Tvrdím zdánlivě, jelikož i toto odvětví bylo pro mne nemálo tvůrčí a zajímavé. Atraktivní povolání kuchaře a číšníka nabízelo pro patnáctiletého chlapce jistě mnohé. Tvořivost, znalost cizích jazyků, poznávání nových pokrmů, zemí a kultur.

Na střední škole jsem se prosadil rychle a bez větších problémů. Prospíval jsem s významným, zúčastňoval se nejrozličnějších odborných soutěží a rád své kulinářské speciality prezentoval před rodiči a v kruhu blízkých přátel. I přes své úspěchy ve studiu jsem

však nadále nezapomínal na své dva nejmilejší koníčky. Byly jimi stále oblíbené kreslení a historie. Měl jsem nakonec pádný důvod věnovat se těmto dvěma zálibám. Za vším totiž nestál nikdo jiný než skvělý učitel, malíř, grafik a historik umění, můj vlastní dědeček.

Po úspěšném složení maturitní zkoušky jsem stál opět před těžkým životním rozhodnutím. Věnovat se ve své budoucnosti vaření nebo umění? Nakonec zvítězila představa stát se učitelem. Složil jsem tedy úspěšně přijímací zkoušku na pedagogickou fakultu v oboru výtvarná výchova-dějepis a po šesti letech již jsem mohl stát za katedrou druhého stupně základní školy.

A co se stalo s mou druhou životní láskou? Vaření se věnuji i nadále. Příležitostně vařím o prázdninách v zahraničí a během školního roku se snažím něco málo ze svého umu předat svým žákům, z kterých doufám někteří vaří stejně tak rádi jako kdysi i já.

ROZHOVOR

Rozhovor s prarodiči

Jana Vorla

Zeptal jsem se svého dědy

Jaké plány jsi měl, když jsi byl malý?

Plány jako takové jsem neměl žádné, od toho jsem měl maminku. ☺ Ale měl jsem dětské přání mít velké dřevěné auto.

Přemýšlel jsi někdy o budoucnosti? Jak sis ji představoval?

Ano, někdy jsem o ní přemýšlel, jako malý jsem chtěl být řidičem nákladního auta, anebo námořníkem, jako byl můj děda.

Plánoval jsi budoucnost, nebo jsi vše nechal na náhodě?

Budoucnost jsem plánoval krátkodobě - týden, měsíc, rok.

Jak sis představoval budoucnost a jak si ji představuješ teď?

Plánů do budoucna bylo mnoho, ale jenom některé se daly v jisté době a onom čase realizovat. ☺

Chtěl bys někdy vrátit čas, nebo jsi nechal vše při starém?

Z větší části bych to nechal při starém, ale některé věci bych určitě změnil, jelikož nic není dokonalé.

Zeptal jsem se babičky

Jaké plány jsi měla, když jsi byla malá?

Že se vdám a budu mít rodinu. Jako malá jsem chtěla být prodavačkou.

Přemýšlela jsi nikdy o budoucnosti? Jak sis ji představovala?

Ano, chtěla jsem se vdát a mít dvě dcery a bydlet v rodinném domku.

Plánovala jsi budoucnost, nebo jsi vše nechala na náhodě?

Malé plány jsem do budoucna určitě měla, ale spíše jsem vše nechala na náhodě.

Jak sis představovala budoucnost a jak si ji představuješ teď?

V mládí jsem si to tak, jak je to dnes, nepředstavovala, ale nyní jsem starší a doufám, že nebude hůř.

Chtěla bys někdy vrátit čas, nebo jsi nechala vše při starém?

Nic bych neměnila. Ted' žiji přítomností, raduji se z vnoučat, jen bych si přála dočkat se jejich dospělosti, jakou si vyberou profesi a jak si oni naplánují budoucnost.

Naše budoucnost

Seznamy našich snů

Seznamy mohou být různé – sepisujeme nákupy, oblečení na tábor, žáky ve třídě, úkoly atd. Tyhle seznamy nás ale většinou moc nebaví, něco nám přikazují nebo nás nutí něco dělat v určitém termínu.

My jsme si napsali seznamy úplně jiné – seznamy našich snů. Protože se jedná o velmi tajné a důvěrné věci, nabízíme vám jenom několik ukázek a tentokrát bez podpisu, aby se pisatelé cítili bezpečně. Třeba Vás to bude inspirovat a napíšete si svůj seznam snů, krásně si ho vymalujete a pověsíte ve svém pokojíku. Vždy, když se na něj podíváte, uvědomíte si, proč se máte vlastně učit, proč máte jít cvičit apod.

Nejkrásnější sny jsou ty, které se nám jednou splní. A aby se splnily, musíme pro to něco udělat.

Jfou

- podívat se do minulosti
- přesvědčit lidi, aby nedemolovali náš svět
- vystudovat a najít si práci, která mě bude bavit
- cestovat a aspoň jednou se podívat do Kanady, protože to je země, která mě láká ze všech nejvíce
- založit rodinu a mít kupu dětí
- podívat se nebo spadnout do děje Tolkienova Pána prstenů
- ráda bych se prolétla s Eragonem na Safire
- zahrát si v divadelní hře se Simonou Stašovou a Evou Holubovou
- šťastně se vdát a vychovat děti
- mít práci, která mě bude bavit a bude dobře placená
- hrát v ochotnickém divadle
- být chytrá
- být krásná
- být superstar
- mít dobré zaměstnání
- mít báječného kluka
- být milionářka
- stát se profesionálním fotbalistou
- hrát fotbal za českou reprezentaci a za nějaký slavný evropský fotbalový klub
- dostat se do NHL
- vyhrát Stanley Cup
- mít rodinu a žít šťastně
- vychovat dítě a mít s ním hezký vztah
- cestovat po světě a vyzkoušet různé adrenalinové sporty
- najít smysl života, být spokojená a šťastná
- mít farmu s dobyt看kem a koněm
- pohladit si delfína
- proletět se na hřbetu draka

Cestování

Jako skoro každá rodina i ta moje jezdí na rekreační pobyty - dovolené. Já osobně dávám přednost sportovnější dovolené. V zimě cestujeme do Alp, na hory a v létě

jezdíme na kolech po Šumavě. Jako malý jsem miloval pobyt u moře, ale nyní raději jezdím za sportem na snowboard a na kola.

Na pobyt do jiné země se lze dostat mnoha různými způsoby např. letadlem, autem, lodí, vlakem, na motorce, nebo i pěšky. Každému člověku vyhovuje jiný způsob dopravy. Někomu se v letadle dělá špatně od žaludku. Někdo zas trpí mořskou nemocí. Já naštěstí netrpím žádnou z těchto potíží. Teda nevím, jaké je to v letadle, protože jsem v něm v životě neletěl.

Dnes už se dá létat kamkoliv, do Ameriky, Austrálie, do různých exotických zemí v Asii nebo v Africe. Nevím jak vy, ale já bych se nejraději podíval do New Yorku v USA nebo do Tokia v Japonsku nebo na Aljašku, kde bych si pořádně zajezdil na snowboardu.

Pro různé nadšence se stalo cestování životním stylem. Někteří lidé zůstávají ve své rodné zemi jen na okamžik, hned se seberou, sbalí si své věci a odlétají nebo odploouvají lodí na vzdálená místa naší planety objevovat různá nová místa nebo kulturu jiných zemí.

David Šimáček VIII. A

Jsem jiná než

- moje mamka, protože jsem méně spolehlivá
- můj brácha, protože jsem více aktivní a ctižádostivá
- můj tatka, protože nejsem tolik pracovitá jako on
- náš kocour, protože nejsem líná
- kriminálníci, protože bych nikdy neudělala něco, za co bych nesla tak velkou vinu
- zloději, protože bych nikdy nic neukradla
- bezdomovci, protože myslím dopředu, hlavně na svou budoucnost
- doktoři, protože bych se nedokázala dívat na cizí krev a zranění
- někteří moji kamarádi, protože jim občas nerozumím
- zvířata, protože bych se o sebe nedokázala postarat sama
- celebrity, protože kdybych byla slavná, hned bych si zničila svoji pověst,
- zpěvačka Jojo, protože neumím zpívat...

Jsem jiná než hodně lidí, ale pořád jsem taková, jaká jsem, a jsem se sebou spokojená.

Klára Eklová, VIII. A

Jsem jiný než vy, jiný než on, než ona. Někdo je velký a hloupý a někteří jsou malí a chytrí.

Já sám si připadám, že jsem mezi všema ten nejdivnější. Nikdy se štěstí na mě nelepilo. A když už ano, tak následoval tvrdý pád. Ale přesto jsem nikdy nepropadl panice a vždy jsem se zvednul a připravil se na další pád.

Vždy, když jsem na dně, najde se někdo, kdo mi ukáže, že to může být ještě horší. A když si myslím, že končím, najde se někdo, kdo mě zvedne. Ať už je to rodina nebo někdo z dobrých přátel. Ale zatím se vždy někdo našel.

Pokaždě se dokážu zasmát své hlouposti. Někdy se směji víc, než je dobré, občas se stává, že z toho mám problémy.

Mojí zbraní šarm nebude, toho jsem si všimnul už dávno, nikdy jsem nebyl pro dívky přitažlivý. Ale i s tím se dá žít. Ve všem, co dělám, jsem aktivní a snažím se to dotáhnout do konce. Věnuji se bojovému sportu judu, našel jsem v něm logiku a pomáhá mi při řešení všech problémů a svým způsobem mě připravuje na život. Každá prohra i výhra mi dávají mnoho, ukazují mi moje chyby, že vše, co kdy udělám, můžu udělat ještě lépe. Víím, že nikdy se nepřestanu vyvíjet. Dělám to od narození

a budu s tím pokračovat až do své smrti.

To, co jsem tu napsal, ukazuje, jaký jsem. Ukazuje, co je pro mě typické. A to mě možná odlišuje od ostatních. A co nás odlišuje, nás také spojuje. Tak jako lidé dovážejí to, co se v dané oblasti nenachází, tak je to i mezi lidmi, vyhledávají společnost zcela odlišných osobností.

Dominik Kovář, VIII. A

Cesta životem

*
21.9.1995

2000
Narodenie, Odi

2001,
Popovec, 10
škola

Prvá
na škole
2001

2004
Čítanie
elma

2007
Shakung
koncise

2007
Kotátko
Zusy

2011
Základná
škola

2012
Súkromná
škola
Doplnenie

2013
Veľká oslava
18.11.14

2015
Vysoká škola

2016
skupinu
s pískom

2020
Má na pomoc
diktando, kine

2024
Narodenie
Terezie

2030
Má na pomoc
narodenie

Ekologie - auta

Jirka Kuldanek

V dnešní době je velmi špatné ovzduší a to i díky automobilům. Ovšem už teď se začínají vyrábět auta, která ovzduší neznečišťují.

Hybrid - první napůl ekologické auto

Jeho podstatou je, že vůz využívá ten režim, který je v tu danou chvíli výhodnější. Vozy poháněné benzínem či naftou a elektřinou obsahují kromě klasického spalovacího motoru také elektromotor. Ten je napájen přebytečnou energií ze spalovacího motoru. Na zrychlení automobilu se podílejí oba současně. Nejlepším výrobcem hybridů je Toyota. Hybridní auta ocení hlavně ti, kteří se pohybují ponejvíce ve městě. V městském provozu totiž nepotřebujete vyvinout příliš velkou rychlost, naopak vozidlo každou chvíli zastavujete, takže pomocí elektrického pohonu dosáhnete velké úspory paliv.

Elektromobil – jedná se již o plně ekologický automobil

Elektromobil je, jak již asi z názvu poznáte, na elektriku. Má v sobě zabudovaný akumulátor, který se musí před jízdou nabít. Jejich největší výhodou je převádění energie na pohyb s účinností až 90 %. Elektromobily neprodukují svým provozem výfukové plyny a i se započítáním výroby elektrické energie ze špinavějších zdrojů je jejich bilance vlivu na životní prostředí obvykle lepší, než u automobilů se spalovacími motory. Jednou z variant elektromobilu je i elektrobus, elektrický autobus. První elektrobus na pravidelné lince jezdil v Santa Barbaře v Kalifornii, první evropský elektrobus na pravidelné lince, vyvinutý společností ČAS-service, jezdil ve Znojmě. Stále více lidí si je vědomo budoucnosti moderních technologií používaných u hybridních automobilů a elektromobilů. Můžeme si být tedy jisti, že tyto automobily budou vítány stále srdečněji a jejich užívání se postupně stane samozřejmostí.

Jakub Hron, VIII. A

Jsem jiná než

moje prababička

Pavlaína Kočová, VIII.A

Moje prababička se narodila na začátku 20. století, já na konci 20. století, přesně o 90 let později. Teď žijeme v moderní době, to tenkrát prababička Růženka jako malá neznala, ale když už byla starší, tak sem tam byly osvětlené ulice nebo bohatší lidé měli rádia.

My jezdíme autobusem, Růženkachodila pěšky, kočárem nebo na voze. Nikdy se nenaučila plavat ani jezdit na kole, nepotřebovala to. My jsme se museli učit plavat už v mateřské školce a jezdit na kole mě rodiče naučili také dost brzy. Chodit do školy musím každý den už od šesti let, prababička chodila jen v zimě, když nebyla práce na poli. Prababička se ve škole učila jen číst, psát, počítat, ruční práce a náboženství. Ve škole máme dnes mnohem víc předmětů, ale ruční práce a náboženství nás tam nenaučí.

Musela doma hodně pracovat, její rodiče měli velký statek, hodně domácích zvířat a polí. Měla jedenáct sourozenců, já na rozdíl od ní mám jen dva, jednoho bratra a jednu sestru, občas pracuji na zahrádce a zvíře mám jen jedno, svého psa. Musela nosit dlouhé vlasy zapletené do copu, děvčata na vesnici nesměla chodit ostříhaná nebo s rozpuštěnými vlasy.

Já si mohu s vlasy dělat téměř cokoli. Mohu nosit sukně dlouhé i krátké, kalhoty i kraťasy. Prababička musela nosit jen dlouhé sukně, kalhoty proženy nebyly ještě vymyšleny a nosit sukně nad kolena bylo zakázané. Prababička byla maličká, měřila jen 155 centimetrů, já mám už teď něco přes 165 centimetrů.

Prababička nikdy nikde nebyla, nejdál cestovala jen za svým mužem, když se provdala, a pak chodila už jen na pole, na Svatou Horu nebo do místního kostela. Já se cestování nebojím a hlavně mám čím, autem, vlakem, letadlem nebo autobusem. Růženka uměla dobře háčkovat, plést a vařit, to já neumím. Svým rodičům i manželovi vykala, to já nemusím. Prababička se nemalovala, to já mohu.

Nevím, co by na to řekla moje prababička, ale já bych si to s ní někdy chtěla alespoň na malou chvíli vyměnit.

Naše škola a ekologie

Globální oteplování je i ekologický problém. Jenže těch je trochu víc. Třeba v Číně řeší problém s nadměrným množstvím odpadu

tak, že začali z PET lahví vyrábět oblečení a deky, které posílají do postižených oblastí. Nebo jste už jistě slyšeli, že se začaly vyrábět kabelky z použitých pneumatik. Auta se vyrábí na elektřinu. A třeba v Německu mají solární panely téměř na každém domě. Doba postoupila a pro ekologii se toho dělá čím dál víc.

Naše škola se věnuje projektu Recyklohraní (recyklohrani.cz),

Zdravá škola a je členem KEV-Klubu ekologické výchovy, současně zpracovává roční plán EVVO, který koordinuje paní učitelka Hana Rýparová. V rámci recyklace jsou po celé škole rozmístěny kontejnery na plast, papír, použité baterie, hliník a na víčka od PET lahví, na školní zahradě je umístěn zahradní kompost. V prostoru školy dochází k postupnému vyměnění zářivek za úspornější žárovky. Ve všech třídách jsou již namontována

nová topení. Ze solárních panelů umístěných na školním dvoře se čerpá teplá voda do sprch, které máme k dispozici v šatnách u tělocvičny.

Třídění odpadu je rozhodně užitečná věc. Jenže je ještě spousta věcí, které se dají udělat pro ekologii. Například regulování topení nebo šetření energie. Další věc, která by jistě pomohla, je více kontejnerů. Sami jistě kolikrát vidíte igelitové tašky vedle kontejnerů, protože se tam už nevešly. Nebo šetření vody. Ve škole na záchodech máme přeci na kohoutkách senzory pohybu a voda se tam automaticky vypíná. Pokud máte ve studni dobrou vodu, je zbytečné si kupovat balenou. Vždyť všechen odpad, který nebude zrecyklován je planetě na obtíž. A tu máme jen jednu. Proto bychom si ji měli šetřit...

Katka Martinkovičová, VIII. A

O škole

Jak se líbí šestákům na 2. stupni

Zeptali jsme se v 6. A a v 6. B

Plusy

- + ve škole je dobrý automat na mléko
- + líbí se mi, že se všichni snažíme být mezi sebou kamarádi, máme velkou třídu a super třídní
- + líbí se mi, jak si pomáháme
- + je to tady super, mám tady kamarády a je tady legrace
- + taky jsou tu bezvadné paní učitelky a taky skvělé kroužky
- + já chodím do redakční rady Školních novin, já tam je paní uč. Fousová, je moc hodná a je s ní sranda
- + máme nové předměty, peckový učitele, už se necítím jako prcek
- + zatím je to dobrý – super kmoši! Holky! Paní učitelka
- + konečně nám neříkají „malý“

Škola v přírodě na Zadově

6.A a 6.B

Cesta autobusem byla hlučná, ale i ti nejvíce hyperaktivní dokázali usnout. Hned po příjezdu jsme se vydali do lanového centra. Vypadalo to tam jak v pralese, všude samé provazy a pověšená dřeva. Když jsme lezli, vypadali jsme jako nemotorné opičky.

V pondělí po vyučování jsme šli 7 km naučnou stezkou Churáňova. Museli jsme si číst dlouhé tabule s poučkami. Na konci stezky jsme se zastavili v cukrárně. Měli tam asi 8 cm kopečky zmrzliny.

V úterý jsme šli do meteorologické stanice Churáňov. Dozvěděli jsme se něco o přístrojích, kterými se zaznamenává počasí. Většina dětí se hlavně měřila metrem na sních. Zajímavá byla váha na sních. Potom byl Gastro Cup s panem učitelem Liškou. Vyhazovali jsme palačinky, nosili vajíčka na lžících a oblékali kuchařskou čepici. Nakonec jsme jako vždy kreslili. Večer jsme drátkovali pavoučky, každý měl úplně jiného.

+ jsem rád, že máme paní uč. Konvalinkovou, protože je fakt dobrá a dobře se s ní učí, ale i ostatní učitelé jsou dobří

+ na druhém stupni mám takový zvláštní pocit dospělosti, i když tu jsem nejmladší

+ je dobře, že k nám přistupují trochu dospěleji, ne jako k malým dětem

+ máme ve třídě interaktivní tabuli

+ už jsem starší a mám jakoby větší rozum

Mínusy

- jsou tady přísnější učitelky
- škoda, že nemáme odpoledky
- nelíbí se mi, že nosím na zádech 100X těžší tašku
- vadí mi, že nejsem v 6. A, protože tam jsem chodil od první třídy
- je to náročnější, hlavně čeština

Ve středu jsme šli na procházku. Potom jsme opékali špekáčky, jablka a topinky. Po večeri jsme vyráběli masky a oslavovali Elišky narozeniny. Ve čtvrtek byl Šumava Cup, který byl trochu nechutný. Dostali jsme suchou uvařenou špagetu a ve dvojici jsme měli každý s jedním koncem v puse běžet slalom. Při další hře jsme měli uvázaný jeden balonek k noze a prasknout protivníkům ten jejich. Nakonec byla vědomostní soutěž. Večer byla diskotéka a závěrečné vyhlášení. Viděli jsme pár tanečků, pěkné masky a poslechli si slušný zpěv.

Poslední den bylo samé balení a úklid. Domů se nám nechtělo, ale výlet skončil.

Sarah Karnetová, VI.A

- nelíbí se mi nějaká školní pravidla

- přísně se tu známkuje, je to učení moc těžké

- na prvním stupni jsem si připadal největší mezi těmi malými dětmi, teď jsem to nejmenší dítě já

- všude kolem jsou lidi, které neznám

- máme mnohem víc učiva a musíme si nějaké nechávat doma a často ho zapomenou

Práce s asistentkou

Jsem žákyní 4. třídy naší školy. Chtěla bych se s vámi podělit o mou zkušenost „jak se učím s asistentkou“. Loni v létě, jsem podstoupila několik operací hlavy a mám poškozený zrak. Špatně se sama orientuji v prostoru, nevidím na tabuli a nepřečtu malé písmo v učebnicích. Moje asistentka mi se vším pomáhá, čte z tabule, co napíše paní učitelka a chodí se mnou po škole, když se stěhujeme z učebny do učebny. Spolu s paní učitelkou mi zvětšuji text, abych mohla co nejvíce pracovat sama. Samozřejmě se bez ní neobejdu ani o výtvarné výchově a pracovních činnostech. Lepíme, stříháme a malujeme společně. Je to docela těžké, když vám pořád někdo musí pomáhat a jste na něm závislí. Potřebujete zvětšovací lupu, zvětšený text z učebnice nebo třeba speciální sešity. Práce s asistentkou je pro mě nepostradatelná, jen těžko bych to sama zvládla.

Barbora Marková, IV.B

Projekt Cizinci tu nejsou cizí

Dny otevřených dveří

Ve dnech 9. – 11. Listopadu letošního roku prožívala naše škola velké dny, sešlo se nám několik akcí najednou. Prezentovali jsme před veřejností naši školu a otvírali jsme nově zrekonstruované prostory školy – cvičná školní kuchyně, další šatny a keramické dílny. Zároveň jsme veřejnost seznámili s projekty, na kterých od začátku roku pracujeme.

Rodiče a další veřejnost se seznámili s projektem Cizinci u nás nejsou cizí, ve kterém jsme prezentovali ukázky asijské a evropské kuchyně, ukázky bojových umění východu, výstavu prací žáků školy a výstavu učebnic a slovníků, které jsou určené pro výuku cizinců.

Jfou

Hurá! Máme novou kuchyňku

Není tomu ještě tak dávno, co jsme se během vyučování ve školní kuchyňce potýkali s mnoha nedostatky. V místnosti určené k vaření a stolování nebyl možný volný pohyb, natož pak příprava různých teplých a studených pokrmů.

Během školních prázdnin a podzimu se však mnohé rázem změnilo. Započalo se s druhou etapou rekonstrukcí školních sklepů, které dokonce ani původně nenavrhovaly, že by zde mohlo někdy v budoucnu vyrůst nové, přepychově vybavené školní pracoviště. A přeci se záměr školy a města nakonec úspěšně uskutečnil. Víceúčelové centrum pro výuku vaření, domácích prací a keramiky bylo na počátku listopadu slavnostně otevřeno.

Projekt „Cizinci u nás nejsou cizí“ byl pro naši kuchyňku prvním a jistě hned také nelehkým zahřívacím kolem. V průběhu tří dnů se dobrovolníci z řad žáků, učitelů, rodičů a přátel školy odhodlali uvařit netradiční zahraniční pokrmy. Mlsným jazyčkům nemohly například uniknout Sushi z Japonska, Rýžové kuličky z Číny, Cibulový koláč z Francie, Zeleninové závitky z Vietnamu či Pirohy ze Slovenska. Ani barmani nezůstali jako vždy bez práce. Šejkrovaly se míchané teplé a studené nápoje, ale také nabízeli východním národům blízkou kávu a čaj.

Naše kuchyňka je prostornou, moderně vybavenou kuchyní. Milovníci vaření zde najdou varné sklokeramické desky, chladničky, myčku na nádobí, kuchyňského robota a třeba i moderní odvětrání. Kombinace pastelových barev kuchyňské linky s bílou stěnou a podlahou dodává kuchyňce veselost a hřejivou útulnost. Jak se nakonec ukázalo, pracoviště je tolik prostorné, že jsme mohli pozvat bez obav mezi patnáct kuchtičích žáků rodiče, učitele, ale dokonce i věčně zvědavé novináře.

Z naší nové kuchyňky jsme nadšení. První velkou akci máme již za sebou a těšíme se na další, která jistě brzy přijde. Kromě výuky pracovních činností doufáme, že zde i nadále budeme vytvářet kulinářské speciality, které obohatí nejen naši školu, ale také širokou veřejnost.

Mgr. Jan Liška

Chutovky ze školní aktovek

aneb

zahraniční kuchyně
v podání žáků
ZŠ, Příbram II,
Jiráskovy sady 273

Dezerty

Smažený ananas (Čína)

- čerstvý ananas, čerstvý zázvor, meduňka, mletá skořice, 125 kokosového mléka, 125 ml minerálky, 3 p. l. ořechového oleje, 2 p. l. medu, prášek do pečiva, olej na fritování -

Kousky očištěného ananasu (4 až 5 cm dlouhé) obalíme ve směsi ze skořice a jemně nasekaného zázvoru a necháme 15 minut v ledničce vychladnout. Mezitím dáme do mísy kokosový likér, sodovku, ořechový olej, mouku, med, prášek do pečiva. Těstíčko necháme 10 minut odpočinout, namočíme v něm kousky ananasu, okapeme a smažíme v rozpáleném oleji dozlatova. Osušený ananas zdobíme na talířku meduňkou a kousky ananasu.

Bramborové sladké pirohy (Slovensko)

- 500g ve slupce uvařených brambor, 1 vejce, sůl, 100-130g polohrubé mouky, hustá švestková povidla -

Uvařené a oloupané brambory nastrouháme, přidáme vejce, sůl a mouku a vypracujeme vláčné těsto, které se nelepi na podložku. Z těsta vyválíme plát a nařežeme čtverce do jejichž středu poklademe švestková povidla. Vytvarujeme pirohy ve tvaru šátečků a smažíme na oleji. Ještě teplé posypeme moučkovým cukrem.

Smažená skořicová jablka (Vietnam)

- 4 jablka, citrónová šťáva, skořice, cukr, 150 g hladké mouky, 2 vejce, sezamová semínka, kysaná smetana, meduňka, malinový sirup.

Oloupaná a jádřinců zbavená jablka nakrájíme na půlcentimetrová kolečka, pokapeme citrónovou šťávou a obalíme ve skořici s cukrem. Jablka obalíme v hladkém těstíčku (mouka, vejce, sůl a sezam) a smažíme v oleji. Dozlatova opečená jablka zdobíme na talíři kysanou smetanou, malinovým sirupem a meduňkou.

Banánové chipsy (Čína)

- 1-2 k.l. aroma z pomerančové a citrónové kůry,
100g cukru, 50g mletých nesolených arašídů 8 banánů, 2-3 p.l. citrónové šťávy, olej na mažení

Aroma z citrónové a pomerančové kůry smícháme s cukrem a mletými arašídů. Oloupané banány nakrájíme na plátky a ihned pokapeme citrónovou šťávou. Plátky banánu obalíme v cukrové směsi, vysmažíme v oleji a osušíme v ubrousku.

Věrguny (Ukrajina)

- 400 mouky, 3 vejce, 2 lžíce másla, 3 lžíce mléka, 3 lžíce cukru, 1/2 lžíce rumu, 12 – 15 mandlí-

Vejce utřeme s cukrem a máslem, přidáme rum, mléko, zvolna přisypáváme mouku a vymísíme tuhé těsto. Rozválíme je na plát o síle 2-3 mm a nakrájíme na nudličky široké 2,5 cm a dlouhé asi 12 cm. Každou nudli v půli přeložíme, upleteme copánek a konce spojíme. Věrguny smažíme v rozpáleném tuku 1-2 minuty dozlatova. Smažené věrguny klademe na talíř a obalíme v moučkovém cukru.

Smažené banány (Vietnam)

- 4 banány, rýžová mouka (hladká), kokosové mléko, 2 másla-

Plátky banánů obalíme v těstíčku (mouka, kok, mléko, rozpuštěné máslo) a smažíme po obou stranách na másle dozlatova.

Kiflíky s ořechy (Ukrajina)

- 500g hladké mouky, 4 čerstvé žloutky, 250g másla, 200ml kyselé smetany, 1 lžička jedlé sody, 60g jemného krystalového cukru, 200g vlašských ořechů, 100g mletého cukru, 3 bílky -

Našleháme kyselou smetanu s máslem, cukrem, 4 žloutky a lžičkou sody. Postupně přidáváme mouku a vše uhníst ve vláčné těsto. Posekat ořechy a smíchat je s 100g cukru a 3 bílky. Vyválet těsto na 5mm a vykrájet z něj jakékoliv tvary. Ty potřít směsí z ořechů. Vymazat plechy sádlem a péct "Kiflíky" ve středně horké troubě do růžova. Horké cukroví přendat na mísu a ihned ho pocukrovat.

Zeleninové dobroty a saláty

Lilek alla San Lorenzo (Itálie)

- 2-3 lilky, na plátky, asi 1 cm silné 3 větší rajčata, na plátky 250 g mozzarellu na plátky, 100 ml olivového oleje, 1 lžice citrónové šťávy, 2 stroužky česneku, hrst lístků čerstvé bazalky, sůl a čerstvě mletý pepř -

Plátky lilků osolíme a necháme je na sítu asi 30 minut vypotit. Mezitím připravíme česnekovou marinádu (smícháme olivový olej, citrónovou šťávu, prolisovaný česnek a trochu pepře a soli). Lilky opláchneme od soli a důkladně osušíme v čisté utěrce nebo papírovým ubrouskem. Osušený lilek opečeme na rozpáleném grilu nebo na pánvi z obou stran a po upečení plátky potřeme česnekovou marinádou. Podáváme tak, že vždy mezi dva opečené plátky lilku vložíme plátek opepřené a marinádou zakapané mozzarellu, plátek rajčete a posypeme např. lístky bazalky.

Salát Akropolis (Řecko)

- Červená cibule, olivový olej, 4 rajčata, 3 papriky, 1 okurka, černé olivy, zálivka citr. Štáva, olivový olej, cukr, česnek, pepř -

Očištěnou zeleninu nakrájíme na kousky, vložíme do mísy a zalijeme zálivkou. Salát důkladně promícháme a necháme v chladu odležet.

Zeleninové závitky s vietnamskou omáčkou (Vietnam)

- 2 mrkve, salátová okurka, čínské zelí, jarní cibulka, koriandr, rýžové nudle, ОМÁЧКА - 3 díly ústřicové omáčky, 1 díl rybí omáčky, rýžový ocet, sůl, cukr, chilli papričky.

Rýžové placky namočíme do vlažné vody (čtyři minuty). Hotové placky necháme odkapat a vychladnout. Stejným způsobem naložíme s rýžovými nudlemi a po vychladnutí je překrájíme na asi dvoucentimetrové kousky. Vláčnou placku položíme na prkýnko, rozložíme na ni vychladlé osmažené nudle se zeleninou tak, aby nám po straně zůstaly asi centimetrové okraje a náplň sahala tak do třetiny placky. Okraje zahrňte dovnitř a placku pak srolujte do úhledného balíčku nebo něčeho, co tvarem připomíná jakýsi silný doutník. Podáváme na ploché míse nebo talíři, doplněné listy salátu, bylinkami a omáčkou.

Salát Goi (Vietnam)

- 1 středně velké pomelo, 8 lžic malých krevetek, 8 lžic uvařených kuřecích prsíček nakrájených na kostky, 8 lžic mrkve nakrájené na velikost sirek, 4 lžice na plátky nakrájené okurky, 4 lžice rybí omáčky (vietnamská se jmenuje nuoc mam), 1 lžice posekané meduňky, 1 lžice posekaného koriandru zeleného, 1 lžici usmažených šalotek, na sucho opražená sezamová semínka na posypání -

Oloupeme pomelo, vyjmeme dílky jako u grapefruitu a rozdělíme je na 2 cm kousky. V misce smícháme další ingredience a přidáme nim pomelo. Osmážit šalotky. Salát trochu vychladit a posypat sezamem, koriandrem a osmaženou šalotkou.

Pečení je radost

Neapolští šnecci (Itálie)

- 1 balení listového těsta, 1 žloutek, 300 g měkkého salámu, 1 cibule, lžíce oleje, pizza koření, 1 kečup, 200g tvrdého sýra -

Listové těsto rozválíme na plát, potřeme směsí z osmažené cibulky, najemno nakrájeného salámu, kečupu a koření a zavineme jako roládu. Roládu krájíme na slabé plátky, pokládáme na pečicí papír na plech řezem nahoru, pomazeme žloutkem a sypeme sýrem. V rozehráté troubě pečeme dozlatova.

Pečené pirohy s nivou a šunkou (Slovensko)

- 500g polohrubé mouky, 1 Hera, 1 vejce, 1 bílý jogurt, grilovací koření nebo kmín sůl. Náplň: 20 dkg sýru Niva, smetana, 10 dkg šunky -

Těsto zpracujeme, rozválíme a formičkou vykrajujeme kolečka. Ty plníme náplní z mletého sýra, nadrobno nakrájené šunky a smetany. Povrch potřeme žloutkem, posypeme kmínem a pečeme na plechu s troškou vody.

Slané tyčinky s dresingem Tzaziky (Řecko)

- Tzaziky koření, 3 stroužky česneku, lžíce olivového oleje, 1 bílý řecký jogurt, 1 kysaná smetana, 1 salátová okurka, 1 listové těsto, grilovací koření, 1 žloutek -

Listové těsto rozválíme na plát, rádílkem krájíme tyčinky, které poklademe na pečicí papír na plechu, pomazeme žloutkem a posypeme grilovacím kořením. Pečeme dozlatova. Pečené tyčinky namáčíme do Tzaziky dresingu (V misce si smícháme nastrouhanou, vody zbavenou vodu s jogurtem a smetanou, přidáme česnek utřený se solí, olivový olej a citrónovou šťávu).

Žampionové koláčky (Francie)

- 1 listové těsto, 1 žloutek, mléko, hladká mouka, máslo, olej, sterilované 2x sterilované žampiony, 200 g eidamu, šunka -

Listové těsto rozválíme a skleničkou vykrajujeme kolečka. Sýr si nastrouháme, šunku nakrájíme na nudličky. Žampiony necháme okapat a nakrájíme je na kousky. Připravíme si náplň. Z másla a mouky uděláme světlou jíšku, zředíme ji mlékem a na mírném ohni vaříme za stálého míchání asi 1/4 hodiny. Okořeníme, osolíme, přidáme šunku, nastrouhaný sýr a žampiony. Doprostřed každého kolečka dáme lžící náplně, přeložíme, kraje přitiskneme a potřeme vodou, aby náplň nevytékala. Vejce si rozklepneme, oddělíme žloutek od bílku. Rozšlehaným žloutkem koláčky potřeme a pečeme v horké troubě asi 1/2 hodiny.

Slavnostní chuťovky

Kuličky se sezamem (Francie)

- 2 nivy, 2 větší lučiny, 200g šunkového salámu v celku, sezamová semínka, bílý francouzský chléb -

Část sezamových semínek pro větší efekt upražíme. Nivu nastrouháme a šunku nakrájíme nadrobno. Šunku a oba druhy sýrů smícháme dohromady. Ze vzniklé hmoty vytvoříme kuličky a obalíme je v sezamu. Před podáváním necháme asi hodinu odležet v chladničce. Kuličky podáváme s bílým chlebem.

Sušená šunka s melounem (Itálie)

1 žlutý meloun, 10 plátků sušené šunky, černé olivy, francouzský chléb

Dobře vychlazený žlutý meloun rozkrojíme, nakrájíme na slabé měsíčky a zbavíme semínek. Kousky melounu prokrojíme mezi kůrou a dužinou, ovineme plátkem šunky a zdobíme černou olivou. Studený předkrm podáváme s bílým chlebem

Sushi

(Japonsko)

Příprava sushi rýže

- Sushi rýže, rýžový ocet, cukr, sůl -

Před vařením se rýže několikrát propláchně čerstvou vodou dokud odtékající voda nezůstává čirá a nechá okapat. Na 175 g rýže, přidáme 250 ml vody. Jednou prudce povaříme, poté na středním stupni teploty necháme dojít, až v hrnci nezbude žádná voda. Potom necháme chladnout cca 15 minut v otevřeném hrnci. Uvařenou rýži vložíme do velké dřevěné mísy vypláchnuté vodou. Rýže se ochutí speciálním octem na sushi (2 pol lžíce rýžového octa, 1 lžička soli, 1 lžička cukru).

Nori Makí sushi

- Půlku listu nori řasy položíme na rozbalenou rohož a na ni rovnoměrně rozložíme vrstvu sushi rýže. Necháme asi 1,5 cm horního okraje volný pro zarolování a slepení. Prsty si vytvoříme rýhu pro náplň, kterou se lehce potřeme Wasabi pastou a vložíme zvolenou náplň (ryba, zelenina, vaječná omeleta). Zarolujeme směrem od spodního okraje rohože k hornímu. Rohož úcela srolujeme a sushi přitom pevně oběma rukama stiskneme. Hotové sushi vybalíme a na koncích dobře stiskneme. Ostrým nožem nakrájíme na stejnoměrné rolky.

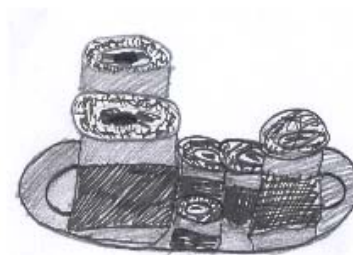

Další ingredience

- Ľasa Nori, japonský křen Wasabi, sojová omáčka Kikkomi, zelenina, ovoce, mořské plody, vaječná omeleta -

Nigiri sushi

Nabereme rukou jednu porci cca 25 g rýže a pomocí prstů válením v ruce vytvoříme váleček. Střed potřeme trochou Wasabi a přiložíme tenký plátek ryby, zeleniny nebo vaječné omelety.

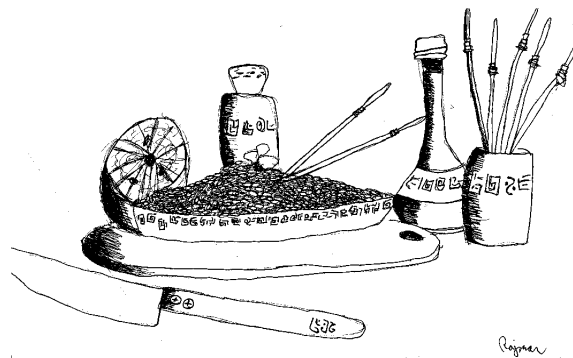

Umaraki sushi

Bambusovou podložku překryjeme potravinářskou fólií. Na ni nanese vrstvu rýže. Na rýži položíme řasu Nori, kterou jsme sestříhali aby zabírala zhruba asi 2/3 rýže. Na Nori pak klademe rybu potřenou wasabi a zeleninu. Při rolování potahujeme fólii, aby nám nezůstala v rýži. Hotové Umaraki pak přetáhneme fólií a necháme vystydnout. Rýže se může u Umaraki zabarvovat. Používá se třeba kaviár, který se dá jako první vrstva na fólii a pak se již nanáší rýže, řasa a náplň.

Gunkan Maki

Namočíme si ruku do octového roztoku. V ruce pak vyformujeme malou šištičku, něco jako naše čevabčiči. Pořádně pomačkáme, aby se nám rýže nerozpadla. Šištičku potřeme wasabi, pak obalíme ustřiženým plátkem Nori asi 1cm širokým a vytvoříme obalený oválek. Na rýži obalenou v Nori pak klademe třeba kaviár, který zdobíme snítkem petrželky, nebo vějířkem okurky.

Míchané nápoje

Americká limonáda (USA)

- Lžice kompotovaného ovoce (ananas, jahody, maliny...), 50 ml jahodového nebo malinového sirupu 100 ml pomerančového džusu, sodovka -

Ovoce dáme do sklenice, zalijeme sirupem, džusem a minerální vodou, přidáme led a zdobíme čerstvým ovocem.

Květ lásky (Thajsko)

- banánový džus 60 ml, mangový džus 60 ml, ananasový džus 30 ml, plátek banánu, sodovka

Ovocné šťávy smícháme ve sklenici, zlijeme trochou sodovky a zdobíme plátkem banánu.

Višňový sen (Korea)

- 50 ml jahodového sirupu, 50 ml smetany, 300 ml vychlazené sodovky, 2 lžice drceného ledu, několik kompotovaných višní

Do míchací sklenice vložíme led, přilejeme sirup a smetanu a důkladně promícháme. Přes sítko přelejeme do 2/3 sklenice, dolejeme vychlazenou sodovkou. Sklenici ozdobíme višní a podáváme.

Čínský oheň (Čína)

- Jablčný mošt, med, koření na svažené víno, pomeranč -

V hrnci rozehtřejeme 1 l jablčného moštu, 4 lžíce medu, koření na svažené víno. Velice pomalu prohříváme, naléváme do skleniček, zdobíme měsíčkem pomeranče

Lišákovo Mojito (Mexiko)

- Limetkový džus, máta, cukr, limetky -

V šejkru důkladně rozdrtíme mátu s cukrem a ledem a trochou limetkového džusu. Směs nalijeme do sklenice a dolijeme limetkovým džusem a sodovkou. Sklenici zdobíme plátkem limetky.

Frappe de Paris (Francie)

- Černá káva, hřebíček, nové koření, smetana, skořice, cukr, strouhaná čokoláda -

Uvaříme velmi silnou kávu, nalijeme ji do džbánu a přidáme skořici, hřebíček a nové koření. Džbán včetně obsahu postavíme alespoň na hodinu do chladničky. Po ochlazení obsah džbánu nalijeme přes sítko do mixéru. Přidáme smetanu, kostky ledu a cukr. Mixujeme, dokud se přísady nespojí a nezpění. Nalijeme do vychlazených sklenic a posypeme nastrouhanou čokoládou.

Pozdrav z Kalkaty (Indie)

-20 g čerstvého oloupaného zázvoru 4 cl čerstvé citronové šťávy 4 cl čerstvé pomerančové šťávy 2 dcl černého cejlonského čaje, cukr -

Oloupaný zázvor nastrouháme do šejkru, přidáme šťávy a vychlazený sladký cejlonský čaj, důkladně protřepeme a nalijeme do sklenice na kostky ledu, ozdobíme plátkem čerstvého zázvoru a stonkem rozmarýnu.

Cafe Sua Da (Vietnam)

- Černá káva, led, kondenzované sladké mléko -

Do kelímku nandáme led, přelijeme sladkým kondenzovaným mlékem a zalijeme silnou překapávanou kávou.

Banánový sen (Jamajka)

- banánový džus 60 ml, pomerančová šťáva 90 ml, citronová šťáva 30 ml, malinový sirup 30 ml perlivá minerálka na dolítí -

Na dno sklenky nalijeme sirup. Ostatní ingredience (kromě minerálky) vložíme do šejkru s ledem a promícháme. Přes lžici nalijeme nad sirup a dle chuti dolijeme minerálkou.

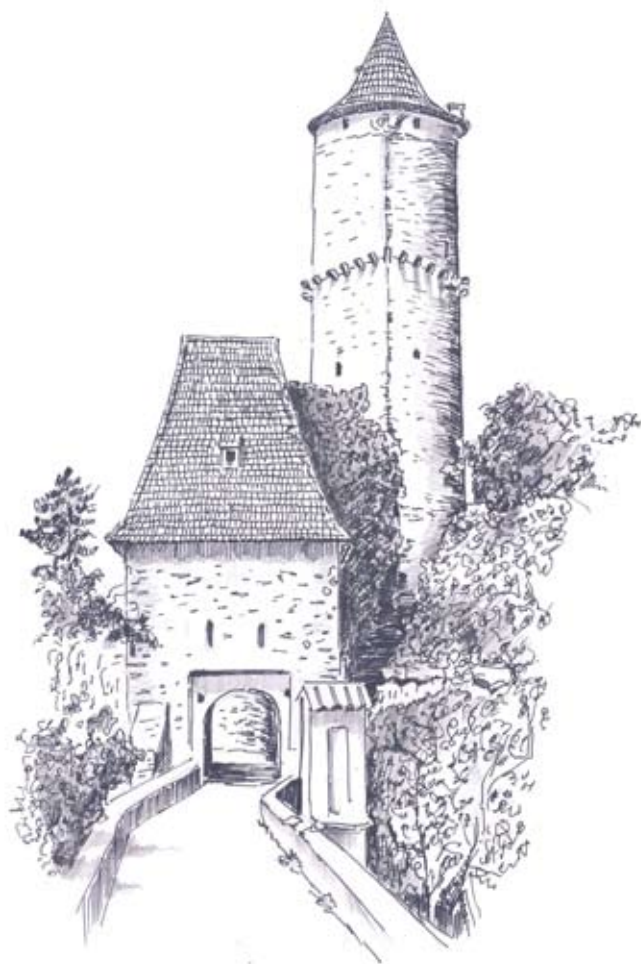
Z receptů na stránkách 13 - 22 si po vystřížení můžete vytvořit knížku.

Fotky a obrázky z projektu

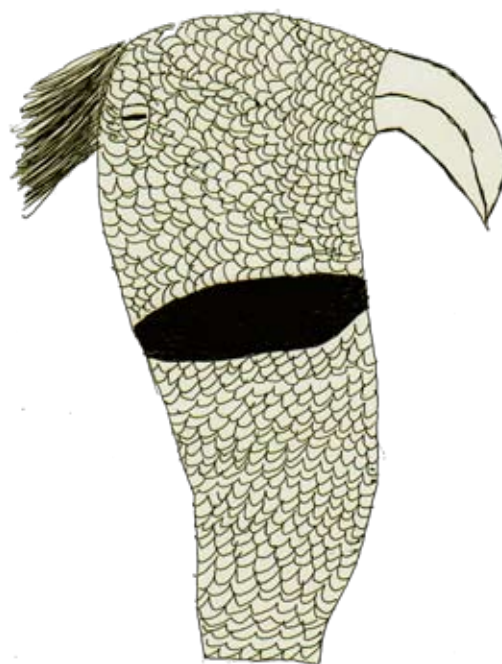

Jan Liška

Jan Liška

Napiš básničku

Celkem 12 žáků naší školy se letos zúčastnilo soutěže Napiš básničku, kterou vyhlásila Knihovna Jana Drdy. Nejlépe se umístily básničky Markéty Hudečkové, Štěpána Valtera, Martina Kubáta, Matěje Pajmy, všichni ze VII. A, a Denisy Janů z IX. A.

Život (Matěj Pajma, VII. A)

Střípky sebe znovu sbírám
A život zas vnímám
Vidím kolem plno mraků
A život bez zázraku

Život je plný překvapení
Někdy hezkých někdy smutných
Trápení občas musí být
Bez něho nemůžu život žít

Tak otevřu oči
To trápení končí
A já můžu život
Zas naplno žít

Na houpáče (Veronika Hánová, VII. B)

Když na houpáče sedím si
a dívám se,

Vidím, že
v naší zahradě
rozkvetlá třešeň je.

Když houpu se
na ni dívám se,

pozoruji ptáky na stromě,
co lítají kolem mě,

i kočky,
co loví je.

V naší zahradě
klid je.

Můj Život (Markéta Hudečková, VII. A)

Léta plynou jako voda,
Nevrací se nikdy zpět,
čas se odměřuje přesně,
nenechá se podplácet
a tak již mi bude dvanáct let.

Mám představu světa
a to není vtip a teď
o světě snívám,

kde žít se dá lépe.
Kde lidé jsou moudří
a nechodí v tmách
mají se rádi
a nemají strach

Já
(Martin Kubát, VII. A)
Když jsem byl malý,
chtěl jsem všechno znát.
Když jsem byl větší,
znal jsem víc věcí,
když už jsem vyrostl,
můj mozek narostl

Já
(Tomáš Müller, VII. A)
Nechci se moc prát
Čtyřkolky mám rád
Děda nechce benzín dát
Mám si prý jít s bráškou hrát
Měl jsem hodně smutný být
Šel jsem se do pokoje zabeznit
A tak skončil krásný den
Nevyšel jsem vůbec ven

Já
(Pavel Mračno, VII. A)
Já jsem Pavel z Příbrami
Nebyl bych tu bez mámy
Příbram hezké město je
Chtěl bych ho mít za svoje
Občas zajdu do kina
Tam zábava začíná
Táta nechce dovolit, ale
Chci tam znovu jít

Já
(Roman Lázníčka, VII. A)
Když sem byl malý kluk
Táta mi říkal, že rostu jako buk
Děda to říkal taky,
když mi bylo 6
Poprvé v životě jsem ve školce
Použil svou pěst
Popral jsem se ve školce
Průsvih z toho nebyl
Popral jsem se, protože nám
Kluk všechno vždycky rozbil
Neměl jsem ho rád, byl to Rom
Zmlátil mého kamaráda,
jmenoval se Tom

Báseň o mně
(Štěpán Valter, VII. A)
Někteří jste malí, slabí,
Někteří zas nohatí,
já jsem kluk, co nachází se
právě někde mezi tím.

Hnědé oči, světlé vlasy,
brýle, trika, košile,
střední výška, modré džíny,
kroksy,
v zimě sněhule.

Učení mě hodně baví
mám rád školu, jazyky,
golf, počítač, také knihy,
mám i jisté zlozvyky.

Já
(Jan Císař, VII. A)
V městě Příbram sem se narodil
ale vůbec jsem zatím nekalil
Je mi 12 let.
Ve škole jsem teď.
Doma někdy spím.
A na houby rád chodím.
V polívce jsou noky
A na hokeji máme puky
Na fotbale mi říkají „kopej“
Ale jsem zvyklý na hokej.

Tma
(Jakub Marek, III. A)
Slunce má velkou moc,
zastřeší s ní i noc.
Tmo, tmo, tmoucí,
já ti dám, ty strašidlo strašící.

Tma
(Stanislav Kamenický, III. A)

Tma. Tma. Tma tmoucí.
Říká si: „Slunce. Slunce hloupé,
nikdo, nikdo nikdoucí.
Nehlidá mě, dělám si, co chci.“
Tmo, Tmo tmoucí, hustá jak
povidla.

Tma
(Jolana Petáková, III. A)
Tma je černá jako díra,
potkáte v ní netopýra,
jak vzhůru nohama na vás zírá.
Ve tmě je to jako v ranci,
světlo nemá žádnou šanci.

Tma
(Bára Placatková, III. A)

Tma je černá jako vrána,
odchází každého rána.
Ví to Standa, Jirka, Hanka,
malá kočka, pes i srnka.
Čerti ti ji milují,
Na zeď si ji malují.

Co dál?
(Autorka se nepodepsala)

Stanu se tou dámou zdravotní,
paní doktorkou?
Pak postel je měkká, však
neprospím noci.
Mou hlavou nějak snad to
proroci
a já se proměním v raněnou srnu
tuší proč nespím noci co noci
a pletou mé pocity v bouřlivou
vlnu.
Zas křičí, že vědí, co bude se dít.

Já s výčitky ulehnu, s nimi i vstanu
to trápí mě myšlenka, jak mám
pomoci?
Výčitky svědomí, otázky duše.
Je to má vina a je to v mé moci?

Poběžím o život, svůj stále mít.
Já poběžím na sál, v ruce skalpel
doufaje že cizí nenechám zatratit,
vždyť s chybou zásadní, mojí a
nešťastnou,
pomalu srdce mé jen bude hnit

Doufat a nevěřit, zlému proroku
Modlit se pro jiné s jehlou po
boku.
Takhle chci žít?

Dny lásky
(Denisa Janů, IX. A)

Koukám na nebe,
myslím na Tebe.
Jak v náručí Tvém jsem,
to je teď jen sen.

Proč vzdávat bych se Tě měla,
když prvně jsem Tě uviděla,
řekla jsem si: „To je on.
Mého srdce šampion.“

Libíš se mi mnohem víc,
než si umíš představit.
Té věci je to líc,
lásky, překrásný to cit.

Nevěra

(Denisa Janů, IX. A)

Někdy stane se,
že nevěra vloudí se,
mezi dva, co se milují,
přijde a všechno pohnojí.

Už nejde to vzít zpátky,
všechno je tak vratký.
Proto lidi pamatujte si
a toho, co máte, važte si.

Nemusíte to mít napořád,
všechno má svůj řád.
Druhá šance ne vždy je,
tak sakra lidi krotte se!

Třetí už se zřídka vidá,
si vás pak hodně hlídá.
Nedá se to vydržet,
radši lepší nevěděť.

Lidé

(Denisa Janů, IX. A)

Předsudky a lži,
to je vaše ráže,
nikdy nesuď lidi,
podle jejich tváře.
K srdci si to vemte,
bude se to hodit,
nikdy nevíš, co se stane,
pak se všim jen brodit.

Jako kámen u cesty,
cítíš se teď,
když ti lidé zkazili,
předsudkami čest.
I přes to, že neznají Tě,
divné věci myslí si,
ani poznat nechtějí Tě,
stačí jim, co mluví si.

Už ne

(Denisa Janů, IX. A)

Slza ztéká po tváři,
která už se netváří,
jak by právě chtěla
když holka kluka měla ráda.
Radši přistě myslet víc
a neudělat vůbec nic,
co by všechno zkazit mohlo,
nic by nám už nepomohlo.

Vánoce

Štědrý večer a já

Vánoce mám moc ráda a
těším se na ně každý rok.
Těšení se nezmenšuje ani s
přibývajícím věkem. Těšila
jsem se na ně jako pětiletá,
těším se na ně teď a budu
se na ně těšit i jako sedm-
desátiletá.

Miluji ten slavnostní večer,
když usedne celá rodina
ke krásně prostřenému stolu k večeři. Jídlo chutná nevšedně. Babiččin bramborový
salát je okořeněn špetkou koření jménem Vánoce. Po večeři, jak je u nás už taková
tradice, jdeme k balkonu pozorovat oblohu. Ta magická noc! Žádná jiná noc není
krásnější. Hvězdy září jasněji než kdy jindy a měsíc se krásně houpe nad nimi. Jednou
jsem dokonce v tuto chvíli spatřila padat hvězdu. V okamžiku, kdy otevřeme dveře
na balkon, omámí nás krásná chladivá vůně Štědrého večera.

Když pak jdeme do obývacího, jsme všichni napjatí, neboť asi každý je zvědavý, co
mu kdo daroval. Chvilí si prohlížíme stromek a jiskry z vánočních ozdob nám věnují
ten hřejivý vánoční pocit. Chvilí ještě vdechují tu vůni smrčku, která mi Vánoce vždy
tak připomene, a pak začnu s rozbalováním dárků, kdy vždy koutkem oka sleduji
ostatní, jak se tváří, když rozbalí dárek ode mne. Mám vždy velkou radost, když se jim
dárky líbí.

Tento večer nejdeme ještě dlouho spát. Povídáme si a jíme to sladoučké cukroví.
Když si lehnu, ještě si říkám: „To byly ale pěkné Vánoce.“ A teď už jen myslet na vánoč-
ní přání a v tu nejkrásnější noc v roce usnout.

Alžběta Holá, IX. A

Pavlaína Kočová

ROZHOVOR

Vánoce, vánoce přicházejí...

Rozhovor s Bárou Valterovou, IX. A

1) Co si myslíš o Vánocích?

Jsou fajn, je to takový odpočinek od
běžného života.

2) Raději dárky dáváš nebo rozdáváš? A proč?

Raději je rozdávám, mám potom
obrovskou radost, když se dárky líbí
a když potěším své přátele.

3) Co Ti na Vánocích vadí?

Cukroví! ☹ Je kalorické ☹☹ a já
jsem pak po Vánocích o 100 kg těžší
a na penězích zase lehčí. ☹

4) Jak se na Vánoce připravuješ?

Šetřím, sportuji (abych pak zas tolik
nepřibrala ☹), uklízím.

5) Co si myslíš o Santa Clausovi?

Blbost. ☹ Jedině Ježíšek!

Rozhovor s Nikčou Markovou (bývalou šéfredaktorkou Školních novin)

1) Co si myslíš o Vánocích?

O Vánocích si myslím, že jsou to
chvilky plné radosti, odpočinku,
cukroví, lásky...
A moc se na ně těším!

2) Raději dárky dáváš nebo rozdáváš? A proč?

Raději? Asi dostávám, protože
mám ráda to napětí, než zjistím,
co je uvnitř překrásného balíčku s
mašličkou. ☹

3) Co Ti na Vánocích vadí?

Ten shon, aby bylo vše tak, jak má
být, uklizeno, napečeno, nakoupen.
A pak to uteče tak rychle.

4) Jak se na Vánoce připravuješ?

Zatím asi nijak, možná jen v
myšlenkách ve škole „ještě to vydrž,
za chvíli budou Vánoce.“

5) Co si myslíš o Santa Clausovi?

Na Santa Clause nemám nějak
zásadní názor. Radši mám našeho
Ježíška.

Ptala se Alžběta Holá, IX. A.

Zvířata

Australský ovčák

Australský ovčák je pejsek středně velký, dlouhosrstý. Je šlechtěn pro pracovní využití, jako je pastevectví. Je to veselý, stále se usmívající tvor plný energie. Chcete-li učinit „australáka“ šťastným, budete potřebovat dobrou fyzickou, buřtu a hlavně spoustu času pro něj. ☺

Na australském ovčáku je nejzajímavější jeho zbarvení - to dělá každého australáčka jedinečným zjevením. Nikdy nenajdete dva stejné pejsky.

Základní barvy jsou:

černá

červená

blue merle

red merle

A nejen zbarvení je na tomto pejskovi zajímavé. Když jsem byla malá holčička, dostala sem malého plyšového pejska bez ocasu a hrozně jsem se tomu podivila, nadávala jsem a nevěřičně vykřikovala: „No tohle přece není pes, takový neexistuje!“. Má teta mě však chlácholila, že určitě někde na tom velkém světě je také takový. Nevěřila jsem jí, dokud jsem nepoznala australského ovčáka. A dokud jsem nepoznala Katii, našeho prvního pejska tohoto plemene. Nemá ocásek, a to hlavně proto, že k nám přijela až z Ameriky, kde prostě ocasy nejsou v módě. V Evropě, a jsem tomu ráda, se upřednostňují nekupírované (nezkracované) ocasy a dokonce v některých zemích je přísně zakázáno ocásky psím mazlíkům zkracovat.

Někteří australští ovčáci jsou i dobří hlídači, ale nepředstavujte si hned nějaké zlé rváče. Jsou sice k lidem nedůvěřiví, ale agresivní nebývají. Naše fenka se kamarádí dokonce i s kočkami a někdy je také přátelsky prohání.

A určitě se nedá říct, že by neměli pevné nervy. Jednou na dovolené, chvíli potom, co se unavený zbytek rodiny rozhodl pro zkratku mezi skalami, náš druhý australák, má milovaná Arya, skočila do bažiny. Zatímco se pomalu propadala (aspoň mně se zdálo, že mi mizí v nenávratnu) a já se k ní zoufale snažila dostat, ona jen znehybněla a čekala na záchranu. Poté co byla Arya vytažena, jsem se ještě dlouho dostávala ze šoku. A ona? Jen se oklepala a běžela dál.

Katie

Arya jako štěňátko s Ketíí

A naši psi jsou nejen velmi inteligentní a krásní, ale i létající. ☺

Napsala Bára Valterová, IX. A

Různé

Knihy jsou vášně (moje hobby)

Čtení je mým koníčkem už od mala, a proto se občas snažím někoho, jako třeba naše loňské prvňáčky, ke čtení tak trochu „dokopat“. A tak se jich občas zeptám, jestli si třeba něco hezkého přečetli nebo jestli jim čte alespoň maminka před spaním. Obvykle se setkám s kladnou odpovědí, ale jednou jsem se setkala s prvňáčkem, který mi řekl: „Na takový blbosti nemám čas, já se večer koukal s bráchou na Kriminálku Las Vegas.“ A na otázku, jestli mu to dovolili rodiče, odpověděl, že dovolili, že je jim to jedno. Jeho odpovědi jsem se dost divila a od té doby si říkám, kde to ti prckové berou a kdo jim čtení takhle zprotivil?

Je mi pak docela líto, že nikdy nepoznají vašeň, kterou člověku čtení knih přináší. Taková kniha na vás mrkne z poličky, usměje se a vy po ní musíte sáhnout, otevřít ji a začíst se, prosedět nad ní celé odpoledne, prožívat příběhy s hlavními hrdiny a zapomenout přitom na celý svět kolem sebe a ani si neuvědomit, že je vám zima, máte hlad, chce se vám na záchod a už vůbec si neuvědomíte tak hloupou a zbytečnou věc, jako je čas. A když toho času uběhne příliš, přijde k vám nějaká starostlivá osoba, na kterou civíte jako na zjevení, a ta vám řekne, že je čas jít spát, zhasne a vy máte po hehe, teda po čtení. Jenomže to nemůžete vydržet a musíte vědět, jak to pokračuje, tak vezmete baterku a čtete si pod duchnou třeba až do rána. A tohle je ta opravdová vašeň z knih, která je krásná, ale občas i krutá, když při čtení na něco zapomenete nebo když příběh skončí. Je to vašeň, která mě i některé postihla již v útlém věku a je to i ta vašeň, kterou takový prcek s mozkiem vymytým televizí nikdy nepozná.

Kristýna Oršulová, IX. A

Kniha mého srdce

Dne 17. 10. 2009 proběhlo celonárodní finále o nejoblíbenější knihu českých čtenářů. Diváci hlasovali pro TOP 6 knih.

Do finále se dostaly knížky: Babička, Egyptan Sinuhet, Harry Potter, Malý princ, Saturnin, a Stmívání. Pro tyto knihy se mohlo hlasovat na internetu i pomocí sms.

Finálového večera se zúčastnily známé osobnosti, např. Arnošt Lustig, Jana Synková, Petr Šmolka. Každá z knih měla svého obhájce.

Po sečtení všech hlasů je pořadí následující:

1. Saturnin	38 430
2. Babička	29 935
3. Malý princ	24 232
4. Stmívání	24 217
5. Harry Potter	22 665
6. Egyptan Sinuhet	19 674

A koho byste zvolili vy? Já a asi i většina z vás Harry Pottera.

Jakub Hron, VIII. A

Lucka Pavlendová

Petr Záluský

Need for Speed: SHIFT

Recenze na hru

Petr Nohejl, VIII.A

Jedná se o další zdařilý a nejnovější díl NFS s podtitulem shift. Nové NFS se z ulic přeneslo na závodní okruhy. Ovládání aut je sice zcela odlišné a těžší, ale takzvaný požitek z jízdy je mnohem větší. Velmi dobrá grafická stránka je si myslím až příliš velký komfort a i základní požadavky na váš počítač jsou dost vysoké.

Možná v této hře máte poměrně velký výběr aut, která se dají dobře tunit (vylepšovat), ale máte omezená místa v garáži, takže o vlastnictví všech plechových miláčků si můžete nechat jen zdát. Velký rozdíl je, jak už sem napsal, v řízení auta. Když jen malinko ťuknete do zátarasu nebo do svodidel, auto vám začne zahýbat na jednu nebo druhou stranu a to velice ovlivňuje řízení auta. Jestli jste hráli předchozí díly NFS, určitě si budete mít na co zvykat,

jak na ovládání, tak na prostředí, v kterém se se svým autem pohybuje te během závodu.

Hlavně si na svá auta dávejte pozor, protože jako v realitě se neopravují sama. Jde sice nastavit režim, že auta se nepoškozuji, ale to pak není ono. Dobře graficky zpracovaný je interiér i exteriér auta a na drahách se v zatáčkách lze dobře řídit podle brzdících drah jiných vozidel, což vám mnohdy hodně ulehčí ostré zatáčky.

Myslím, že až na pár drobných nedostatků, je tato hra velmi povedená. Mně se tato hra velmi líbí a myslím, že se bude líbit i jiným milovníkům automobilových počítačových či playstationových her. Hra se také bude líbit i lidem, kteří si rádi zahrají nějakou hru na PC.

Recenze na počítačovou hru

Já zrovna nejsem fanda The Sims. Po několika týdnech mě tahle hra přestala bavit.

Ale The Sims 3 jsem i přes to zkusil. Grafika = vynikající. Hratelnost = výborná. Zkrátka na tomhle dílu není nic, co by mi jako zkušenému hráči vadilo.

Série The Sims oslovila široké spektrum hráčů a stala se nejdůležitější značkou Electronic Arts. Vedle prvního a druhého dílu se spoustou rozšíření se dočkala hned celé řady odboček, nejznámější jsou MySims, Sims Příběhy nebo minihry Carnival. Podle různých průzkumů se 60% hraní The Sims věnují ženy. Pro EA jsou všechny díly pochopitelně zlatým dolem, vždyť série bude mít zanedlouho na kontě magických 100 milionů prodaných kopií. Takže, nevyhnutelné je tady: Dámy a pánové, představují se The Sims 3!

Doposud byl herní svět The Sims poměrně striktně dělen na jednotlivé pozemkové parcely. Pokud jste si chtěli vyrazit třeba na nákup nebo do restaurace, museli jste přetrpět zdoluhavé načítání. Tím pádem tyto veřejné prostory nebyly příliš využívány. S příchodem třetího dílu by se právě tohle mělo radikálně změnit. Současný systém hlavního sousedství s přidruženými datadiskovými podsousedstvími nahradí jedno centrální městečko s názvem Pleasant Valley. Nejenže bude plné života, ale hlavně v něm hráč bude zcela svobodný a mít mnoho nových možností.

Simové mohou chodit po okolí, ulicemi, jet autem do centra, procházet se parkem a prozkoumávat celé sousedství bez načítacích obrazovek. Kamkoli ve svém městě vyrazíte, uvidíte ostatní obyvatele. Kdykoli a kdekoli s nimi budete mít šanci komunikovat. Pro mě, jako hráče, je to úžasná inovace, protože nyní mohu vidět, co zrovna dělají moji sousedé a mohu s nimi být v kontaktu.

Jednoduché shrnutí: I když nejste fanoušci The Sims jako já, tak přesto neváhejte a zkuste.

Jakub Hron, VIII. A

Výsledky sportovních soutěží ve školním roce 2009/10

Celoročně probíhají soutěže Školní sportovní ligy mezi jednotlivými školami regionu.

Za loňský školní rok dosáhli žáci naší školy nejlepší umístění v historii školy. Skončili jsme na krásném sedmém místě.

Letošní rok zatím probíhaly tyto soutěže a vybíráme neúspěšnější reprezentanty školy.

1. 10. OK v přespolním běhu

I. kat. dívky – Bára Placatková ze 3. A -1. místo

IV. kat. dívky – družstvo ve složení – Lucie Pudilová 9. A, Kočová Pavlína 8. A, Vašáková Karolína 9. B, Vykysalová Hana 8. B a Šenkýřová Daniela 9. B - 3. místo

13. 10. OK v minifotbalu

III. a IV. kat. hoši - 2. místo ve skupině v okrskovém kole ,
4. místo v okresním kole

10. 11. OK v basketbale: IV. kat. hoši – 2. místo ve skupině

12. 11. OK v basketbale: IV. kat. dívky - 3. místo ve skupině

Všem reprezentantům školy děkujeme a přejeme hodně úspěchů v dalších soutěžích.

Věra Spilková

Superstar

Československá Super Star Naše názory

Na superstar se nedívám, protože mi přijde lehce okoukaná. Jediná Superstar, na kterou jsem se díval, byla ta první s Anetou a Sámerem, ta mi přišla velice zajímavá, ale při sledování druhé Superstar mě to přešlo. Vše se tam celkem opakovalo. Proto jsem po pár dílech ztratil zájem. A když letos propukla s velkými reklamami Československá super star, chtěl jsem se dívat, ale když jsem viděl, jak se porota chová k soutěžícím, tak jsem došel k názoru, že se snaží udělat show, ve které nejde o nalezení talentů a jejich uvedení do světa hudebního showbusinessu.

Dominik Kovář, VIII. A

Superstar mě už moc nebaví, protože zpěváci hodně napodobují ty předešlé a vyřazování zpěváků je nespravedlivé. Z nejlepší dvanáctky to může vyhrát ten, co je z nich nejhorší, protože mu jeden člověk může poslat klidně 1000 hlasů, když na to bude mít a bude ochoten to do toho investovat.

Jediný, kdo je originální z této série Superstar, je Martin Chodur, ten kdyby tam nebyl, tak bych se na to vůbec nedíval. Ten jediný z nich dokáže zazpívat skoro každou píseň, kterou mu dají. Už to není takové, jako to bylo.

Martin Norek, VIII. A

Já sleduji super star moc rád a líbí se mi, protože mám rád hudbu a líbí se mi hodnocení poroty. Je dobré, že soutěží Češi a Slováci dohromady.

V porotě mě už v prvních dílech oslovila Marta Jandová nejen svým vzhledem, ale i vtipem, hodnocením

a svým velice vybraným a společenským chováním.

Moderátoři jsou skvěle vybraní. Osobně se mi na Leoši Marešovi nelíbí barevnost jeho oblečení, které je podle mého názoru velice nevkusné na rozdíl od Adély Banášové.

Soutěžící jsou ve finálových kolech velmi dobří. Nejvíce se mi líbí zpěv a vzhled Bena Christova. Podle mě by měli vypadnout z finálových kol Miro Šmajda a Denis Lacho, už by neměli patřit do finálové elity.

Na Československé super star mě mrzí, že hlasy, které posílají diváci do soutěže, tam neposílají kvůli zpěvu, ale kvůli jiným věcem.

Martin Řezáč, VII. A

A tyhle znáte?

„Dobrý den, to je rádio? Já vám chci říct, že jsem dneska našla peněženku a bylo v ní sto tisíc korun, 340 euro a 108 dolarů. A taky lísteček s adresou: Miloš Novák, Koněvova 8, Praha 3.

Zahrajte mu, prosím, písničku...”

Jde pán do obchodu a chce si koupit jablka a říká prodáváči, jestli by mu nemohl zabalit každé jablko zvlášť, tak mu je prodáváč zabalí zvlášť. Pak uvidí švestky a chce to taky zvlášť, prodáváč už je nervózní. Pak chce to samé s

hruškami a najednou se otočí a ptá se prodáváče: „Co je tam?“ a prodáváč na něj zařve: „Tam se nedívejte, to je mák!“

Šel jsem jen tak z hospody domů, ale vtom se najednou zvedl chodník a praštil mě do obličeje!

"Lojzo, od čeho máš tu bouli na čele?"
"Ale moucha."
"Co, štípla?"
"Ne, sedla a brácha ji zabil lopatou."

"Vaše brzdy nešly spravit, tak jsem vám dal aspoň silnější klakson."

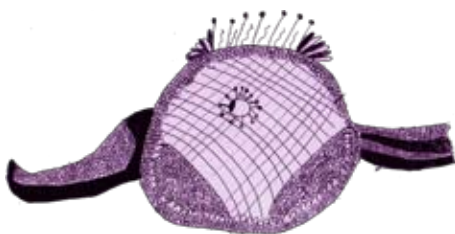
Víte, co je zákon schválnosti? Když má včela alergii na pyl.

Vtipy vybral Martin Norek, VIII. A

Chuck Norris

Když jde Bubák spát, každý večer se podívá pod postel, jestli tam není Chuck Norris.

Když se říká: „nikdo není dokonalý,“ Chuck Norris to považuje za osobní urážku.

Chuck Norris napočítal do nekonečna. Dvakrát.

Někteří lidé nosí pyžamo se Supermanem. Superman nosí pyžamo s Chuckem Norrisem.

Nálada Chucka Norrise má vliv na počasí.

Chuck Norris hrál ruskou ruletu s plně nabitou zbraní a vyhrál.

Chuck Norris jednou kopl koně do brady. Jeho potomci jsou dnes známi jako žirafy.

Všechny soutěže se vyhlašují od druhého místa. První místo vyhrává automaticky Chuck Norris.

Říká se, že za všechno může žena. Není to pravda, za všechno může Chuck Norris.

Chuck Norris zabil Mrtvé moře.

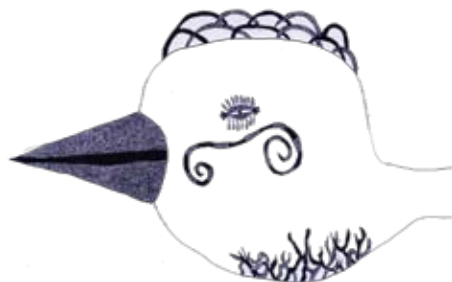
Chuck Norris si dokáže olíznout vlastní loket.

Víte, proč Chuck Norris nehrál ve filmu Titanic? Protože by všechny zachránil.

Kalendář Chuck Norrise po 31. březnu pokračuje přímo na 2. duben, protože z Chucka si nikdo apríl dělat nebude.

Když Chuck Norris hraje Monopoly, ovlivňuje aktuální světovou ekonomiku.

Když chcete seznam Chuckových nepřátel, stačí se podívat na seznam ohrožených druhů.

Není pravda, že nejtvrďší věc na světě je diamant, nejtvrďší je Chuck Norris.

Chuck Norris viděl jako první na světě Yettiho. Od té doby už Yettiho nikdo neviděl.

Chuck Norris jednou kousla kobra. Po osmi hodinách krutých bolestí zemřela.

Chuck Norris dokáže z písku postavit sněhuláka.

Chuck Norris nechodí na houby, vycvičil si je, aby se samy hlásily u dveří jeho domu.

Vtipy vybral Dominik Kovář, VIII. A

ANGLICKÉ LISTY

50. léta v našem regionu

We want to show you our feelings and opinions about The Vojna Memorial in 50's and Second World War camps.

There were not any different between Soviet Gulag, Nazi concentration camps and Czech Vojna camp. It was the same in all ways. In Vojna labour camp and prison people were victims of tyranny.

These years were so hard for a lot of people. Cold, hunger, interrogations, bad treatment ...every age categories of prisoners without any respects or any chance to save. Woman or man-it was the same. We can read in the records of the Central Archives of Prison Attendance of Czechoslovakia that in the Vojna Hard Labour Camp there were 719 prisoners by September 1952, 964 prisoners by March 1953 and 1517 prisoners by July 1956. Prisoners worked in the Příbram uranium mines in very poor and cruel conditions.

The rest of prisoners were transferred to the near Bytíz Hard Labour Camp. The prison has been working so far but in different situations. In 1961 - 2000 the Vojna area was used by the Army. The irony of fate is the fact that many heroes of anti-fascist resistance were working in the camp along with their opponents, war criminals, the members of the Nazi apparatus, collaborators and traitors, who, in many cases, were installed in positions of kapo maliciously.

The 50's does not represent a bright part of history of former Czechoslovak Socialist Republic. After the communist takeover at February 25, 1948 (called "Victorious February") for next forty years the democracy and human rights were broken down. All power was in the hands of the Communist Party of Czechoslovakia and the secret police - called State security. The communist dictatorship ended by Velvet Revolution in 1989.

Denisa and Prokop 9th A class

School project: „The Fiftie in our Region – the nation memory talks to young generation“

Students of 9th A and B classes visited in June 2009:

The Museum of the Third Revolt and The Vojna Memorial.

We would like to share with our readers our feelings and our opinions of the visits.

Thoughts of 9th A class students

I can't imagine that it is the truth and it really has happened in my home-country. (Diana, Markéta, Matouš)

It is unbelievable, it can't be the reality. (Markéta, Tereza)

I felt very sad. (Ondra, Míra, Martin)

Bad fate. (Diana, Ondra)

Incredible family suffering. (Martin, Ondra, Diana, Matouš, Míra)

Violence and inhuman treatment in the communist's camps is the same like in Nazi camps. (Prokop, Martin, Matouš)

Marie Burešová

Nobody has the law to do away with anybody (execute, kill, put to death etc).

(Martin, Míra, Diana, Markéta, Tereza, Nikol, Ondra, Matouš)

Anglie

I was looking forward to England. Also when I was there, I was excited. I like the most in London. There were Tower Bridge, Big Ben, London Eye and other. London Eye was great height, but it was a beautiful view. Shops have cheap clothes. We bought a lot of clothes. Our family in England was very good. We cooked perfectly. We talked with them nicely and we practiced in english. Boat ride was also beautiful. We also visited Oxford University where film Harry Potter was shot.

Lucie, VIII. A

ANGLICKÉ LISTY

My travelling

There are many interesting places on our planet. Everybody wants to travel abroad. My big dream is to travel to Australia. Australia is different in many things from the Czech Republic. But for example Slovakia is resembling our state and it is very interesting too.

I flew to Paris, London, Rome, Salonika, Cyprus, Mallorca, Greece and Crete. My big travel dreams are Australia and New Zealand. There are beautiful places in Europe too - for example Stockholm, Barcelona, Budapest, Naples, Lisbon and Petersburg.

Some cities in Europe are older and more historical than cities in America. For example New York is a modern city in the USA. There are not many historical buildings like in our capital city Prague. And Rome is very historical and interesting capital city too.

Somebody cannot travel but it does not matter. We can also travel by reading books about travelling.

You can also travel by watching TV. My favourite programs on television are Spectrum, Travel and Discovery Channel. I have read many books about travelling and I enjoy travelling on the paper and in reality too.

Valter Štěpán VII. A

Michael Jackson

Slavný americký zpěvák a skladatel, Michael Jackson - vlastním jménem Michael Joseph Jackson, pocházel z devíti sourozenců. Narodil se 29.8.1958 v Gary, státě Indiana, USA. Od roku 1967 byl členem supiny Jackson 5. Skupina v žebříčkách stoupala stále výš a v roce 1968 se z bratrů Jacksonových staly mezinárodní superhvězdy. Natočili tři desky, které hned ovládly americké hitparády. Období Michaelovo velkých sólových úspěchů začíná rokem 1979, kdy vychází album *Off The Wall*. Vydal ještě spoustu desek, kterých bylo prodáno neskutečně mnoho milionů. Se svou první manželkou Lisou Marií Presleyovou se vzali v květnu 1994, ale již v prosinci 1995 se odloučili. S druhou manželkou Debbie Roweovou má dvě děti, Paris a Prince.

Matka jeho třetího dítěte není známá.

Ke konci svého života žil Michael v Las Vegas, kde točil novou desku a připravoval comeback.

Ve čtvrtek 25.6.2009 ve 13:28 ho sanitka převezla do nemocnice v hlubokém kómatu. Padesátiletého zpěváka doma zradilo srdce. Záchranářům se ho nepodařilo oživit. Zemřel ve 14:26 hodin. A to je konec největšího popového krále všech dob.

Natálie Vorlová, VIII.A

Veronika Hánová

ANGLICKÉ LISTY

Píseň

Michael Jackson

Black Or White

I took my baby
On a Saturday bang
Boy is that girl with you
Yes we're one and the same

Now I believe in miracles
And a miracle
Has happened tonight

But, if
You're thinkin'
About my baby
It don't matter if you're
Black or white

They print my message
In the Saturday sun
I had to tell them
I ain't second to none

And I told about equality
And it's true
Ether you're wrong
Or you're right

But, if
You're thinkin'
About my baby
It don't matter if you're
Black or white

I am tired of this devil
I am tired of this stuff
I am tired of this business
Sew when the
Going gets rough
I ain't scared of
Your brother
I ain't scared of no sheets
I ain't scared of no nobody
Girl when the
Goin' gets mean

Protection
For gangs, clubs
And nations
Causing grief in
Human relations

It's a turf war
On a global scale
I'd rather hear both sides
Of the tale
See, it's not about races
Just places
Faces
Where your blood
Comes from
Is where your space is
I've seen the Bright
Get duller
I'm not going to spend
My life being a color

Don't tell me you agree
With me
When I saw you
Kicking dirt in my eye

But, if
You're thinkin'
About my baby
It don't matter if you're
Black or white

I said if
You're thinkin'
About my baby
It don't matter if you're
Black or white

I said if
You're thinkin'
About my baby
It don't matter if you're
Black or white

Ooh, ooh
Yea, yea, yea now
Ooh, ooh
Yea, yea, yea now

It's black, it's white
It's tough for them
To get by
It's black, it's white, whoo
It's black, it's white
It's tough for them
To get by
It's black, it's white, whoo

Překlad

Vzal jsem své baby
Na sobotní třesk
Ten kluk je teď s dívkou, kterou
jsi
Ano, jsme jedni a ti sami
Teď už věřím v zázraky
A zázrak
Se stal dnes večer

Ale jestli
Myslíš
Na mě, baby
Je mi jedno jestli jsi černý nebo
bílý

Tisknou mé zprávy
V sobotním slunci
Musel jsem jim říct
Že tu nejsem pro nikoho ani
na vteřinu

Mluvil jsem o rovnocennosti
Je to pravda
Buď se mýlíte
Nebo máte pravdu

Ale jestli
Myslíš
Na mě, baby
Je mi jedno jestli jsi černý nebo
bílý

Už mě nebaví tohle ďábelství
Už mě nebaví tyhle věci Už mě
nebaví tenhle business
Urovňte si to, když jste hrubí
Nebojím se
Tvého bratra
Nebojím se žádných listů
Nebojím se nikoho
Holka, běž, když myslíš

(L.T.B)
Ochrana
Pro gangy, kluby
A národy
Způsobující smutek

V lidských vztazích
Je to válečné pole
Na globálních stupních

Měl bych radši poslechnout
obě strany toho příběhu
Hele, tohle není o to, kdo bude
první
Prostě místa
Tváře
Kde je tvá krev
Přichází
Tam je tvé místo
Viděl jsem to jasně
Řekli ti tupče
Neutrácím
Mám barevný život

Neříkej mi, že souhlasíš
Se mnou
Když jsem viděl
Jak na mě házíš špínu

Ale jestli
Myslíš
Na mě, baby
Je mi jedno jestli jsi černý nebo
bílý

Řekl jsem jestli
Myslíš na to,
Být se mnou, baby
Je mi fuk jestli jsi
Černý nebo bílý

Řekl jsem jestli
Myslíš na to,
Být se mnou, baby
Je mi fuk jestli jsi
Černý nebo bílý

Ooh, ooh
Yea, yea, yea teď
Ooh, ooh
Yea, yea, yea teď
Je to černý, je to bílý
Je to od nich hrubý
Rozlišovat
Je to černý, je to bílý, whoo
Je to černý, je to bílý
Je to od nich hrubý
Rozlišovat
Je to černý, je to bílý, whoo

ANGLICKÉ LISTY

Public inquiry

Where would you like to travel?

We asked children in the eighth and ninth class.

Results:

The most interesting answers:

I would like to travel to Norway because I like beautiful nature.

I want to go to Egypt because there are pyramids.

I want to travel to Mexico because I like hot foot.

I want to travel to Las Vegas because I want play in a Casino.

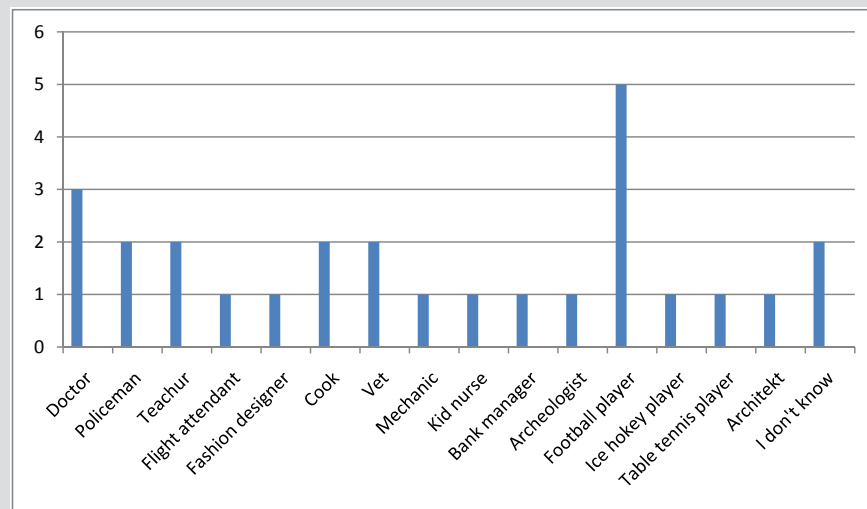
I want go to America because America is beautiful but Czech Republic is the best.

I want to go to France on Eiffel tower.

I want to travel to Haflingerhof. There is horse riding canter.

I would like to go to France because I like their language.

What would you like to do in your future?

The most interesting answers:

I want to be a fashion designer because I like drawing.

I would like to work as a flight attendant.

I want to be an archaeologist.

I want to be a bank manager because I like maths and people.

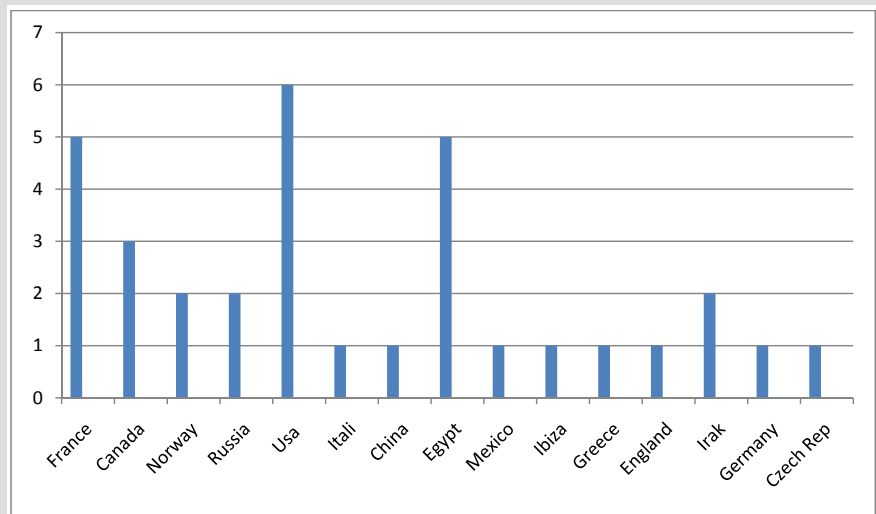
I want to have life with horses. I love them!

I want to play American football.

I would like to play ice – hockey in NHL. I would like to play in New York Rangers.

I want to be a vat because I like dogs and cats.

Štěpán Valter VII.A

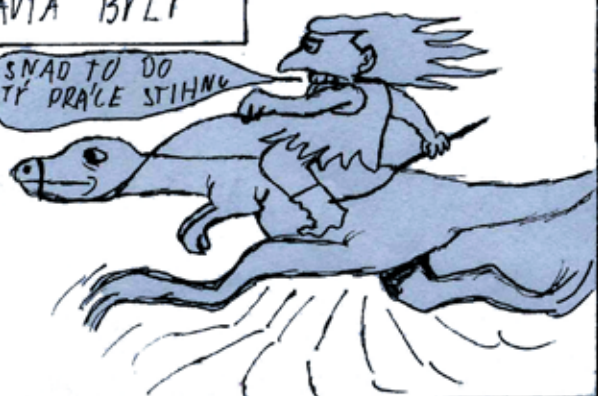

MINULOST a BUDOUCNOST

↓ Vůně ↓

DORONCE I
AVTA BYLY

SNAD TO DO
TÝ PRÁCE STIHNE

VOJENSKÁ
TECHNIKA 1*

ZA
PEPIKA!!!!

ALE PŘES VŠECHNY
TÝ DOHROMY A
ÚSPĚCH

HURA
NA ZEMI!!!

JSMĚ SE JOŠALI
AŽ SEM

TAK
TO JSEM
NEČEKAL

MINULOST
BYLA SLADKÁ

JA' VŠEM
MALÝ ALE
HLADOVÝ

VYPADNI
STÍH
KÝBLEM

TECHNICKÉ
SLUŽBY J. C.

ANI POBĚHNOUT
ŽIVOT SE MŮJ
NELIŠIL

DOMU!!!!

A TAK BY NEMEL BÝT
PROBLÉM DOSTAT SE
JESTĚ DÁL

HELE
MARŤAN

KON